

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΜΣΤ' | ΤΕΥΧ. Α' | ΑΘΗΝΑΙ, Ι. ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14, Τ. 140-ΤΗΛ. 718-308 | 15 ΙΟΥΝΙΟΥ 1979 | ΑΡΙΘ. 12

Ο ΜΕΓΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΙ Η ΣΠΟΥΔΑΖΟΥΣΑ ΝΕΟΤΗΣ

Ἐπὶ τῇ 1600ῃ ἐπετείῳ τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

1. Ὁ τῆς Οἰκουμένης θεῖος Διδάσκαλος, Βασίλειος ὁ Μέγας, διδάσκει καὶ παραινεῖ τοὺς ὀρεγομένους εὐρυτέρων καὶ ἀνωτέρων σπουδῶν, ὁποῖοι οἱ σήμερον φοιτῆται τῶν Ἀνωτάτων πνευματικῶν Ἰδρυμάτων τῆς Χώρας ἡμῶν, τὰ ὠραιότατα ταῦτα: «οἱ ὀρεγόμενοι ἀληθοῦς παιδείας Νέοι, ὀφείλουσι νὰ ἀσκήσουσι τὰς πνευματικὰς τῶν δυνάμεις προπαιδευτικῶς καὶ εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐθνικὴν κλασικὴν Γραμματείαν, μέχρις ὅτου καταστοῦν ἱκανοὶ νὰ εἰσδύσουσι εἰς τὰ μυστήρια τῆς θείας ἐν Χριστῷ Ἀποκαλύψεως, ὅπως ἀκριβῶς ὁ Μωυσῆς διὰ τῶν γνώσεων, τὰς ὁποίας ἀπέκτησε σπουδάζων πάσας τὰς ἐπιστήμας τῶν Αἰγυπτίων καὶ ὁ Δανιὴλ διὰ τῆς σοφίας, ἣν ἀπέκτησε διὰ τῶν Χαλδαίων, ἠδυνήθησαν νὰ προετοιμαστοῦν εἰς τὰ θεῖα ῥήματα καὶ τὰς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ διδομένας μυστηριώδεις ἐντολάς». «Οὐκ ἄχρηστον λοιπὸν ψυχαῖς μαθήματα τὰ ἔξωθεν» (IV, 386). Καὶ συνεχίζει: «Ὡς γὰρ τῶν ἀνθρώπων τοῖς μὲν λοιποῖς ἄχρι τῆς εὐωδίας ἢ τῆς χροῆς ἐστὶν ἡ ἀπόλαυσις, ταῖς μελίταις δ' ἄρα καὶ μέλι λαμβάνειν ἀπ' αὐτῶν ὑπάρχει, οὕτω δὲ κἀνταῦθα τοῖς μὴ τὸ ἡδὺ καὶ ἐπίχαρι μόνον τῶν τοιούτων λόγων διώ-

κουσιν, ἔστι τινὰ καὶ ὠφέλειαν ἀπ' αὐτῶν εἰς τὴν ψυχὴν ἀποθέσθαι. Κατὰ πᾶσαν δὲ οὖν τῶν μελιτῶν τὴν εἰκόνα τῶν λόγων ὑμῶν μεθεκτέον. Ἐκεῖναί τε γὰρ οὔτε ἅπασι τοῖς ἄνθεσι παραπλησίως ἐπέρχονται, οὔτε μὴ οἷς ἂν ἐπιπτῶσιν, ὅλα φέρειν ἐπιχειροῦσιν, ἀλλ' ὅσον αὐτῶν ἐπιτήδειον πρὸς τὴν ἐργασίαν λαβοῦσαι, τὸ λοιπὸν χαίρειν ἀφῆκαν. Ἡμεῖς τε, ἦν σωφρονῶμεν, ὅσον οἰκεῖον ἡμῖν καὶ συγγενὲς τῇ ἀληθείᾳ παρ' αὐτῶν κομισάμενοι, ὑπερβησόμεθα τὸ λειπόμενον. Καὶ καθάπερ τῆς ροδωνιάς τοῦ ἄνθους δρεψάμενοι τὰς ἀκάνθας ἐκκλίνομεν, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν τοιούτων λόγων ὅσον χρήσιμον καρπώσαμενοι, τὸ βλαβερὸν φυλαξόμεθα» (IV, 390/2).

2. Μετὰ πολλῆς προσοχῆς ἐπομένως καὶ μετ' ἐπιμελείας πρέπει νὰ γίνηται ἡ ἐκλογή τῶν λόγων τῶν ἀρχαίων συγγραφέων. Πρέπει νὰ ἐκζητῆ τις τὸ μέλι ἐκ τῆς κηρήθρας καὶ νὰ ἀποφεύγη τὸ δηλητήριο. Ἀλλὰ τὸ μέλι, ἦτοι τὸ ἠθικῶς ὠφέλιμον καὶ πράγματι ὠραῖον, μόνον εἰς ἐκεῖνον προσφέρεται, ὅστις ζητεῖ, ἵνα εὖρη τοῦτο πλουσίως προσφερόμενον ὑπὸ τῶν κλασικῶν

συγγραφέων. Διότι και οἱ Ποιηταὶ και οἱ Ἱστορικοὶ και οἱ Λογογράφοι και οἱ Ρήτορες, ἀν και ὄχι ὅλοι, οἱ πλείστοι πάντως ἔχουν δώσει καλὴν μαρτυρίαν, ἐκθειάζοντες τὴν ἀρετὴν και ἀναγνωρίζοντες τὴν ἀξίαν ταύτης, ὅπως και οἱ ἱεροὶ συγγραφεῖς τοῦ Εὐαγγελίου. Ὁ Ἡσίοδος ἐξυμνεῖ τὴν ἀρετὴν και ἡ ὄλη ποίησις τοῦ Ὀμήρου δὲν εἶναι ἡ ὑπέροχον και συνεχὲς ἐγκώμιον τῶν ποικίλων ἀρετῶν. Ἐπίσης ὁ Ἡρακλῆς, ἐν τῇ ρύμη τῆς ἀφηγήσεως τοῦ Προδίκου, ἐμφανίζεται ἐνθερμος ἐγκωμιστῆς τῆς ἀρετῆς.

3. Ἐκτὸς τούτων, ὁ Μέγας Βασίλειος ἀναφέρει ἐκ τῶν ἀρχαίων τοὺς ποιητὰς Αἰσχύλον, Εὐριπίδην, Ἀρχίλοχον, Σιμωνίδην, Σόλωνα, Θεόγνιν, Ἡσίοδον και Ὀμηρον, ποὺ ἀνεφέραμεν και προηγουμένως, ὅπως και τὸν Σοφοκλῆ. Ἐκ τῶν ἱστορικῶν ἀναφέρει τὸν Ἡρόδοτον, τὸν Θουκυδίδην και τὸν Ξενοφῶντα. Πλεῖστα δὲ ἀρύεται ἐκ τοῦ Πλάτωνος και τοῦ Ἀριστοτέλους, ὡς και τοῦ Θεοφράστου. Περαιτέρω μνησθὲν ποιεῖται τόσον τοῦ Θεοφράστου, ὅσον και τοῦ Διογένους Λαερτίου, Ἀναξιμανδρου, Δημοκρίτου, Λευκίππου, Ἐμπεδοκλέους και Ξενοφάνους τοῦ ἐκ Κολοφῶνος ἐκ τῶν φιλοσόφων. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἀναφέρει ἐκ τῶν ρητόρων και τὸν Δημοσθένην, τὸν Ἀνδοκίδην, τὸν Λυσίαν, τὸν Ἀναξιμένην και τὸν Ἰσοκράτην.

4. Πάντας τοὺς ἀρχαίους τούτους συγγραφεῖς, πρὸς τοὺς ὁποίους φέρεται ὁ Μέγας Βασίλειος μετὰ πολλῆς τῆς ἐκτιμῆσεως διακειμένος, ἀναφέρει, ὡς και ἄλλους, μάλιστα δὲ ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς του, εἰς τὰς ὁποίας, ὅπως και εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἔργον του «Πρὸς τοὺς Νέους», ἐμφανίζεται πλήρως ἐξωκειωμένος και βαθεῖαν περὶ

ἐκάστου γνῶσιν κατέχων. Καὶ ἐπάγεται: «Καὶ ἐπειδὴ περ δι' ἀρετῆς ἡμᾶς ἐπὶ τὸν βίον καθεῖναι δεῖ τὸν ἡμέτερον, εἰς ταύτην δὲ πολλὰ μὲν ποιηταῖς, πολλὰ δὲ συγγραφεῦσι, πολλῶ δὲ ἔτι πλείω φιλοσόφοις ἀνδράσιν ὑμνηται, τοῖς τοιούτοις τῶν λόγων μάλιστα προσεκτέον. Οὐ μικρὸν γὰρ τὸ ὄφελος οἰκειότητά τινα και συνήθειαν ταῖς τῶν νέων ψυχαῖς τῆς ἀρετῆς ἐγγενέσθαι, ἐπεὶ περ ἀμετάστατα πέφυκεν εἶναι τὰ τῶν τοιούτων μαθήματα, δι' ἀπαλότητα τῶν ψυχῶν εἰς βάθος ἐνσημαινόμενα» (V, 392). Καὶ τὸν Σωκράτην και τὸν Κλεινίαν και τὸν Πυθαγόραν φέρει ὡς παράδειγμα ἐναρέτων ἀνδρῶν, ἐξ ὧν πολλὰ δύνανται οἱ χριστιανόπαιδες νὰ ἀρυσθῶσι και διδαχθῶσι. Ἄλλὰ προσθέτει: «Οὐ πάντα ἐξῆς παραδεκτέον ἡμῖν, ἀλλ' ὅσα χρήσιμα» (V, 406). Ἐπιλέγει δὲ και ταῦτα: «Τί οὖν ποιῶμεν; Φαίη τις ἄν. Τί ἄλλο γε ἢ τῆς ψυχῆς ἐπιμέλειαν ἔχειν; Οὐ δὴ οὖν τῷ σώματι δουλευτέον, ὅτι μὴ πᾶσα ἀνάγκη· ἀλλὰ τῇ ψυχῇ τὰ βέλτιστα ποριστέον».

5. Οἱ ἀνωτέρω λόγοι τοῦ σοφοῦ Βασιλείου, τοῦ πολυμαθοῦς και ἐμπείρου περὶ τὴν κάρπωσιν τῶν γνώσεων διὰ τῆς μελέτης τῶν βιβλίων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἐπαυξάνουν μὲν τὴν γνῶσιν τῶν νέων σπουδαστῶν, ἀλλὰ συγχρόνως και ἐμφυτεύουν ἰδέας ἄλλοτε ἀγαθὰς και διὰ τὴν ἀσκησιν τῆς ἀρετῆς ὀφελίμους· ἄλλοτε ὅμως λίαν ἐπιζημίους και βλαβεράς, παντοίων ἰδεολογημάτων ἀποτόκους και ἄρα τὰ μάλιστα ἐπιζημίους και βλαβεράς τῶν ψυχῶν τῶν Νέων, ἀπείρων και ἄρα εὐαλότων, διὰ τοῦτο κρίνομεν ἀναγκαῖον, ὅπως ἀσχοληθῶμεν και μετὰ τὸ θέμα τοῦ Βιβλίου, ὡς παιδευτικοῦ και μάλιστα μορφωτικοῦ μέσου διαπλάσεως τῆς σπουδαζούσης Νεότητος.

ΚΩΝ. Γ. ΜΠΙΟΝΗΣ

Ὁμότιμος Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν
Ἀκαδημαϊκός

ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ ΣΤΑΧΥΟΛΟΓΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΚΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ

Ὁρθῶς και δικαίως ἔχει ὁ Ἐκκλησιαστικὸς ὕμνος: «τῆς Θεολογίας τὸν ἀρχηγὸν τὸν ἠγαπημένον Ἰωάννην και μαθητὴν τὸν ἐπὶ τῷ στήθει Χριστοῦ ἀναπεσόντα τὸν μέγαν Θεολόγον πάντες τιμήσωμεν»¹.

Εἶναι καταπληκτικὴ ἡ πνευματικὴ παραγωγὴ ἐπὶ ἸΘ' τώρα πλήρεις αἰῶνας περὶ τὸ Εὐαγγέλιον, τὰς Ἐπιστολάς και τὴν Ἀποκάλυψιν τοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, τοῦ πεφιλημένου Μαθητοῦ τοῦ Χριστοῦ.

Και γὰρ μὲν διετυπώθησαν, κατὰ τοὺς νεωτέρους ἰδίως χρόνους, ἀντιρρήσεις τιγὲς περὶ τοῦ ἀν ἡ Ἀποκάλυψις ἀνήκη ὄντως εἰς τὸν Ἰωάννην, ἀλλ' αἱ ἀντιρρήσεις ἐκείναι τείνουν σήμερον γὰρ ἐγκαταλειφθοῦν πλήρως ἀπὸ τοὺς σοβαροὺς μελετητὰς και ἐρευνητὰς θεολόγους. Τὸ Εὐαγγέλιον, αἱ Ἐπιστολαὶ και ἡ Ἀποκάλυψις περιέχουν μείζοντα δραματικότητα ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα κείμενα τῆς Καινῆς Διαθήκης και εἰς μέγιστον βαθμὸν συγκλονίζουν τὴν ψυχὴν τῶν πιστῶν. Ἀπορεῖ κανεὶς τί γὰρ πρωτοθαυμάσει εἰς τὰ πέντε αὐτὰ κείμενα. Καὶ τὰ πέντε ταῦτα Ἰωαννικά κείμενα ἐπιμόνως μεταδίδουν τὸ αὐτοῦσιον περὶ ἀγάπης κήρυγμα τοῦ Σωτήρος.

Ἦδη ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ (3, 31)² ἐπαναλαμβάνεται μὲ ἄλλας φράσεις ἢ διαπίστωσης τῆς Γενέσεως (8, 21)³ περὶ τῆς ἐμφύτου ἠθικῆς ἀτελείας τοῦ ἀνθρώπου, ἐν δὲ τῷ Εὐαγγελίῳ τῆς Νεκρωσίμου Ἀκολουθίας (5, 24 - 30) διδάσκειται ρητῶς ὅτι οἱ μὲν δίκαιοι ἀναμφιβόλως θὰ ἀμειφθοῦν, οἱ δὲ ἄδικοι ἀναμφιβόλως θὰ τιμωρηθοῦν⁴.

Ἐξ ἄλλου εἰς τὸ αὐτὸ Εὐαγγέλιον (8, 7 - 11) ἐπιδεικνύει ὁ Ἰησοῦς γὰρ σηλητευση τῶν ἐναρετοφανῶν ὑποκριτῶν τὴν ἐγκληματικότητα συγχωρεῖ τὴν μοιχαλίδα, κινδυνεύουσαν γὰρ λιθοβοληθῆ, και τῆς ὑποδεικνύει τοῦ λοιποῦ γὰρ συνετισθῆ⁵. Ἀλλ' ἐν τῷ αὐτῷ

Εὐαγγελίῳ (8, 32) ἐξαιρεται λακωνικώτατα και ἡ πανίσχυρος δύναμις τῆς ἀληθείας μὲ τὴν φράσιν «και ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς». Ἐπίσης ἐν τῷ αὐτῷ κεφαλαίῳ (στίχ. 44)⁶ γίνεται σαφὴς λόγος περὶ τοῦ ἀνθρωποκτόνου διαδόλου, τοῦ ἀρχεγόνου αἰτίου τῆς πτώσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους λόγῳ τοῦ προπατορικῶ ἀμαρτήματος. Ἀλλ' ἐκεῖ, ὅπου καταφαίνεται ἡ πανύψηλος εὐθυκρισία τοῦ Χριστοῦ, εἶναι ὁ λόγος Του περὶ τῆς μεγάλης εὐθύνης τῆς πνευματικῆς ἠγεσίας τῆς παρασυρούσης τὰς λαϊκὰς μάζας εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ σκότους και τῆς δυστυχίας⁷. Εἰς δὲ τὸ κεφάλαιον 10, 11 διαφωτίζει σαφῶς ὁ Ἰησοῦς, κατὰ μαρτυρίαν τοῦ Ἰωάννου, τοὺς ἀκρατὰς Του περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ ἐκάστοτε ἡγέτου, και μάλιστα τοῦ πνευματικοῦ ἡγέτου, ὅταν λέγη ὅτι ὁ ἄξιος ἡγέτης (ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς) θυσιάζεται ὑπὲρ τῶν εὐρυτάτων λαϊκῶν μαζῶν (ὑπὲρ τῶν προβάτων)⁸.

Εἰς τὸ κεφάλαιον 11, 35 καταφαίνεται ἡ θαθεῖα συμπάθεια τοῦ Ἰησοῦ πρὸς τὸν τεράστιον ἀνθρώπινον πόνον, τὸν ὅποιον ἰδίως προκαλεῖ εἰς μίαν οἰκογένειαν ἢ πρόωρος ἀπώλεια φιλάτου τῆς μέλους. — «ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς»⁹.

Ἀλλὰ και τὴν ἀπρεπῆ φιλοζωίαν τὴν εἰς τὴν δημῶδη γλώσσῃ τοῦ λαοῦ σήμερον ἀποκαλουμένην «φιλοτομαρισμὸν» καυτηριάζει ὁ Ἰησοῦς διὰ τοῦ χωρίου ἐκεῖνου: «ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν (= τὴν ζωὴν) αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν, και ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν»¹⁰. (Ἀπὸ μνήμης γράφομεν ἐδῶ ὅτι και ὁ Ἱστορικὸς Ξενοφῶν (431 - 355 π.Χ.) ἐν Κύρου Ἀναβάσει, Βιβλίον Γ' κεφ. 1, 43 τετρακόσια και πλέον ἔτη πρὸ τῆς ἐλευσεως τοῦ Χριστοῦ δηλώνει ὅτι, κατὰ τὰς πολεμικὰς περιόδους, ὅσοι διὰ παντὸς τρόπου (φυσικὰ ἀναξιοπρεποῦς) ἐπιθυμοῦν ζωηρότατα γὰρ ζήσουν, οὗτοι τελικῶς εὐρίσκουν κατὰ κανόνα ἐλεεινὸν και ἐπαίσχυντον θάνατον ἀπεναντίας ὅσοι ἀγωνίζονται γὰρ ἀποθάνουν ἀξιοπρεπῶς, ἐφ' ὅσον ἄλλωστε γνωρίζουν

1. Μεγαλυνάριον Ἀγίου Ἀποστόλου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἐν: Ἀκολουθία τοῦ Ἀναγιγνώστου ἤτοι Συλλειτουργικῶν (ἔκδοσις Μιχ. Σαλιθέρου), σελ. 49-50.

2. «... ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς ἐκ τῆς γῆς ἐστὶ και ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ».

3. «... οὐ προσθήσω ἔτι καταράσασθαι τὴν γῆν διὰ τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, ὅτι ἐγκείται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπιμελῶς ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ».

4. Ἰωάννου, 5,29 «... και ἐκπορεύονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες εἰς ἀνάστασιν ζωῆς, οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες εἰς ἀνάστασιν κρίσεως».

5. Ἰωάννου, 8,11 «... εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς: οὐδὲ ἐγὼ σὲ κατεκρίνω πορεύου και ἀπὸ τοῦ νῦν μηκέτι ἀμαρτανε».

6. Ἰωάννου, 8,44 «... ἐκεῖνος (δηλαδὴ ὁ διάβολος) ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς και ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐκ ἔστηκεν, ὅτι οὐκ ἐστὶν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ».

7. Ἰωάννου, 9,41 «εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς: εἰ τυφλοὶ ἦτε, οὐκ ἂν εἶχετε ἀμαρτίαν· νῦν δὲ λέγετε ἔτι βλέπομεν ἢ οὐκ ἀμαρτία ὑμῶν μένει...». Βλ. και Ἰωάννου, 15,22-24.

8. Ἰωάννου, 10,11 «ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς. ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθειν ὑπὲρ τῶν προβάτων».

9. Ἰωάννου, 11,35.

10. Ἰωάννου, 12,25.

ὅτι οὐδείς δύναται νὰ ἀποφύγη τὸν θάνατον, οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι συνήθως καὶ τὴν ζωὴν των μέχρι θαθείας γήρατος παρατείνουν καὶ εὐτυχέστερα ἀπὸ ἄλλους τὴν ζοῦν)¹¹.

Διὰ τῆς διδασκαλίας Του ἐκείνης ὁ Χριστὸς ἐνθαρρύνει ἐκ τῶν προτέρων ἀφ' ἐνὸς μὲν τοὺς μέλλοντας νὰ μαρτυρήσουν κατὰ τὴν ἐπίγειον ζωὴν των ὑπὲρ τῶν διδασκῶν Του, ἀφ' ἑτέρου δὲ διατυπώνει σαφῶς τὴν ἐμμονὴν τῶν ἀδυνάτων χαρακτηρῶν εἰς τὰ πρόσκαιρα καὶ ἀπατηλῆς λαμπηδόνος ἐπίγεια ἀγαθὰ, λέγων διὰ τῆς γραφίδος τοῦ ἡγαπημένου Του Μαθητοῦ: «ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τοὺς Φαρισαίους οὐχ ὡμολόγουν, ἵνα μὴ ἀποσυναγάγοι γένωνται· ἢ γὰρ ἡ σαρξ αὐτῶν δόξα αὐτῶν ἀνθρώπων ἢ ἄλλο ἢ περὶ τῆν δόξαν τοῦ Θεοῦ»¹².

Ἐπίσης εἰς τὸ κήρυγμά Του δὲν ἀποφεύγει ὁ Χριστὸς νὰ ἀναφέρῃ, κατὰ πληροφορίαν τοῦ Ἰωάννου, καὶ τινὰς μελλοντικούς ἀπηγεῖς διώκτας τῶν διδασκαλιῶν Του, καλοπίστως, ἔστω, δρώντας ἐναντίον τοῦ κηρύγματός Του: «ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρεῖαν προσφέρῃν τῷ Θεῷ»¹³, δηλαδή τυφλωμένοι καὶ φανατισμένοι οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τὴν παχυλὴν των ἀμάθειαν θὰ θεωρήσουν ὅτι ἐξυπηρετοῦν τὸν Θεὸν μὲ τὰς διώξεις καὶ τοὺς φόνους τῶν κηρύκων τοῦ Εὐαγγελίου. Καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου ὅμως τούτου ὁ Ἰησοῦς, ἐξισώνων περίπου ἑαυτὸν πρὸς τοὺς Μαθητάς Του καὶ τοὺς λοιποὺς Χριστοκήρυκας ἐν κατακλειδί τοὺς παρηγορεῖ: «ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔξετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον»¹⁴.

Καὶ ἄς μὴ νομίση κανεὶς ὅτι ὁ Ἰησοῦς μὲ τὴν γενικὴν συμπεριφορὰν Του διδάσκει παντοῦ καὶ πάντοτε τὴν ἐκ μέρους τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ἄκρως σιωπηλὴν ἀνοχὴν τῶν ποικίλων ἀδικπραγιῶν, ἀφοῦ ὅταν ἐρραπίσθη ἀπὸ κάποιον κόλακα, καὶ ἐθελοδούλον ὑπηρέτην τοῦ ἀρχιερέως, λέγει: «... εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί μὲ δέρεις;»¹⁵.

Ἄλλ' ἡ σπουδαία πρὸς Χριστὸν ἀφοσίωσις τοῦ Ἰωάννου καταφαίνεται καὶ ἐκ τῶν Ἐπιστολῶν Του,

11. Ξενοφώντας Κύρου Ἀνάβασις, Βιβλίον Γ', κεφ. 1,43 «ἐντεθόμημαι δ' ἔγωγε καὶ τοῦτο ὅτι ὅποσοι μὲν μαστεύουσι ζῆν ἐκ παντὸς τρόπου ἐν τοῖς πολέμοις, οὗτοι (μὲν) κακῶς τε καὶ αἰσχροῦς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀποθνήσκουσιν, ὅποσοι δὲ τὸν μὲν θάνατον ἐγνώκασιν πᾶσι κοινὸν εἶναι καὶ ἀναγκαῖον ἀνθρώποις, περὶ δὲ τοῦ καλῶς ἀποθνήσκειν ἀγωνίζονται, τούτους ὁρῶ μᾶλλον πως εἰς τὸ γῆρας ἀφικνουμένους καὶ ἔως ἀν ζῶσιν εὐδαιμονέστερον διάγοντας.»

12. Ἰωάννου, 12,42-43.

13. Ἰωάννου, 16,2.

14. Ἰωάννου, 16,33.

15. Α' Ἰωάννου, 18,22-23.

ιδίως δὲ ἐκ τῆς Πρώτης, ὅπου (2, 19) καυτηριάζει τοὺς ἀποστατήσαντας ἐκ τῆς Χριστιανικῆς ποιμένης¹⁶. Ὁρισμένοι ἐκ τῶν ἀποστατῶν ἢ διὰ λόγους συγγιγνώσεως, προσκαίρου ὁμως καὶ ἐπιφανειακῆς, ἢ διὰ λόγους ἐγωϊστικῆς ματαιοδοξίας, καὶ ἐπ' ἐλπίδι ἐπιγείων πλεονεκτημάτων προσέτρεξαν κατ' ἀρχὰς ἐνθουσιωδῶς εἰς τὸ Χριστιανικὸν στρατόπεδον· ἔπειτα ὁμως, διαφουσθεισῶν τῶν ἐλπίδων των, ἀπεσπίρησαν ταχέως. Περὶ τούτων ἀκριθῶς λέγει ὁ Ἰωάννης: «ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον, ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν· εἰ γὰρ ἦσαν ἐξ ἡμῶν, μεμενήκεισαν ἀν μεθ' ἡμῶν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ εἰσὶ πάντες ἐξ ἡμῶν»¹⁷. Ὁμοίως ἐν τῇ αὐτῇ Ἐπιστολῇ (3, 10 - 11. 3, 17 - 18 καὶ 4, 7 - 8)¹⁸ ἐπιμένει εἰς τὸ περὶ ἀγάπης κήρυγμα τοῦ Χριστοῦ: «καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους καθὼς ἔδωκεν ἐντολήν»¹⁹. Ὡσαύτως διδάσκει ὁ Ἰωάννης λακωνικώτατα περὶ εὐσυνειδησίας, ἢ ὅποια καὶ παρρησίαν χαρίζει ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν εὐσυνειδητὸν ἄνθρωπον τὸν ἐφαρμόζοντα τὴν θεμελιώδη περὶ ἀγάπης ἐντολήν ἀπαλλάσσει παντὸς φόβου ἐν τε τῇ ἐπιγείῳ καὶ τῇ μελλούσῃ ζωῇ²⁰.

Ἐπίσης ὁ Ἰωάννης (5, 14) ἀφ' ἐνὸς μὲν ἀποσαφηνίζει ὅτι ὁ Κύριος πραγματοποιεῖ πᾶσαν δικαίαν μας πρὸς Αὐτὸν παράκλησιν καὶ σύμφωνον πρὸς τὰς ἐντολὰς Του, ἀφ' ἑτέρου δὲ διευκρινίζει (γνωρίζων προφανῶς τὴν ἀνθρωπίνην ἡθικὴν ἀτέλειαν), ὅτι οὐχὶ πάντα τὰ σφάλματα καὶ πᾶσαι αἱ ἁμαρτίαι προκαλοῦν ἀναγκαιῶς τὸν πνευματικὸν θάνατον τοῦ ἀνθρώπου,

16. Βλ. καὶ Παύλου Β' πρὸς Τιμόθεον 4,14-15: «Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλὰ μοι κακὰ ἐνεδείξατο· ἀποδῶν αὐτῷ ὁ Κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· ὃν καὶ σὺ φυλάσσου· λίαν γὰρ ἀνθέστηκε τοῖς ἡμετέροις λόγοις.»

17. Α' Ἰωάννου, 2,19.

18. Α' Ἰωάννου, 3,10-11: «ἐν τούτῳ φανερά ἐστί τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου. πᾶς ὁ μὴ ποιῶν δικαιοσύνην οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγγελία ἣν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους.» Α' Ἰωάννου, 3,17-18: «ὅς δ' ἀνέχη τὸν βίον τοῦ κόσμου καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρεῖαν ἔχοντα καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ; Τεκνία μου, μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μῆδὲ τῇ γλώσσῃ, ἀλλ' ἐν ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ.» Α' Ἰωάννου, 4,7-8: «Ἀγαπητοί, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶ, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται καὶ γινώσκει τὸν Θεόν. ὁ μὴ ἀγαπῶν οὐκ ἔγνω τὸν Θεόν, ὅτι ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν.»

19. Α' Ἰωάννου, 3,23.

20. Α' Ἰωάννου, 3,21: «ἀγαπητοί, ἐάν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ ἡμῶν, παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ εἰ ἐάν αἰτώμεν λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ.» Α' Ἰωάννου, 4,18: «φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω ἐβάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει· ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελειώται· ἐν τῇ ἀγάπῃ.» Περὶ εὐσυνειδησίας ἐλέπε καὶ Παῦλος πρὸς Ρωμαίους, 2,15 καὶ 14,22.

ἀλλὰ μόνον τὰ θαυράτα ἠθικὰ ὀλισθήματα²¹. Εἰς δὲ τὴν Γ' Ἐπιστολὴν Του (στίχ. 4), τὴν ἀπευθυνομένην εἰς τὸν ἀγαπητόν Του Γάτον, ἐλέπομεν, πρῶτον μὲν τὴν θαθεῖαν ἱκανοποίησιν καὶ ἀγαλλίασιν τοῦ Ἰωάννου, ὅταν πληροφορηταί τὰ ἀγαθὰ ἔργα τῶν πνευματικῶν Του τέκνων²², καὶ δευτέρον τὰς ἀναφύσεις ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀρριδιστικῆς φύσεως ἀνωμαλίας, τὰς ὁποίας ὑποθάλλει κάποιος κακολόγος καὶ ἀφιλόξενος τῆς Ἐκκλησίας ἐκπρόσωπος, ὁ Διοτρεφῆς, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν χαίροντα λαμπρᾶς φήμης Ἐκκλησιαστικὸν ἐκπρόσωπον, τὸν Δημήτριον²³.

Εἰς δὲ τὴν Ἀποκάλυψιν, τὴν πλήρη συγκλονιστικῆς λογοτεχνικῆς χάριτος, ἕνεκα τῆς ἐκφραστικότητος τῶν εἰκόνων καὶ τῶν αἰσθημάτων τῆς ἀγωνίας καὶ χαρᾶς θὰ σταθῶμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐπ' ὀλίγον (ἐπιφυλασσόμενοι ἄλλοτε νὰ σχολιάσωμεν εὐρύτερα τὰ λεγόμενα ὠρισμένῶν κεφαλαίων τῆς), ἰδίως εἰς τὸ κεφάλαιον 13, 10, ὅπου σαφῶς προφητεύεται ὅτι ἡ ὠμότης καὶ ἡ φονικότης τῶν ἀμαρτωλῶν μὲ ὠμότητα καὶ φονικότητα θὰ τιμωρηθῶν²⁴. Καὶ πράγματι τόσοσιν ἡ Ἱστορία ὅσον καὶ ἡ καθημερινὴ τοῦ θείου ἐμπειρία διαρκῶς διδάσκουν ὅτι, καὶ ἐπὶ γῆς ἀκόμη, σπανίως ἡ ἀδικία μένει ἀτιμώρητος.

Εἰς τὸ κεφάλαιον μάλιστα 15, 7 - 9 ἡ Ἀποκάλυψις²⁵ ὑπενημιχρῆσαι σαφῶς τὴν Δαυιδικὴν φράσιν (74, 9), ὅπου γίνεται λόγος περὶ ἀσφαλῶς καὶ αὐστηρᾶς τιμωρίας τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ εἰς μὲν τὴν Ἀποκάλυψιν ἔχομεν τὰς ἐπτά χρυσᾶς φιάλας πλήρεις ἀπὸ τῆν ὀργὴν τοῦ Θεοῦ, εἰς δὲ τὸν ἀναφερθέντα Δαυιδικὸν Ψαλμὸν ἡ ἀγανάκτησις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς πηγάζουσα τιμωρία τῶν κακοήθων παρομοιάζεται πρὸς ποτήριον μὲ ἀνόθευτον καὶ δρμύτατον οἶνον ἐπιφυλασσόμενον κατὰ καρπὸς ἐναντίον παντὸς ἀχρείου. Καὶ εἶναι εἰς πικρὸν οἶνον ἀνεξάντλητον τὸ ποτήριον ἐκεῖνο τοῦ Θεοῦ — «πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξε-

κινώθη», ἀλλὰ θὰ πιοῦν ἀπὸ αὐτὸ πάντες οἱ ἐπὶ γῆς ἀνίατοι φαῦλοι²⁶.

Ὅμοιως ἐν 18, 5 - 8 προφητεύεται σαφῶς ἡ αὐστηρὰ κατ' ἀνταπόδοσιν τιμωρία πάντων τῶν κολυμβῶντων εἰς τὸ πέλαγος τῆς σαγηνευτικῆς καὶ παχυλῆς ἀμαρτίας²⁷. Καὶ ἡ προφητεία αὕτη ὀμιλεῖ μὲν περὶ τῆς διαδοχῆς διὰ τὴν ἀμαρτωλότητά της Βαβυλῶνος, προφανῶς ὅμως ἰσχύει καὶ περὶ πάντων τῶν ἀτόμων καὶ τῶν λαῶν τῶν κυλιόμενων εἰς τὸν φαινομενικῶς καὶ προσκαίρου γοητείας ἀμαρτωλὸν ὄρθορον. Ἰδοὺ ἡ θρονιώδης φράσις: «... ἀπόδοτε αὐτῇ ὡς καὶ αὐτὴ ἀπέδωκε, καὶ διπλώσατε αὐτῇ διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς» ἐν τῷ ποτηρίῳ ᾧ ἐκέρασε, κεράσατε αὐτῇ διπλοῦν ὅσα ἐδόξασεν ἑαυτὴν καὶ ἐστρηνίασε (= μὲ ἐξῆλλον παραφορὰν ἐρρίφθη εἰς τὴν ἀχρεΐότητα), τοσοῦτον δότε αὐτῇ βασανισμὸν καὶ πένθος...».

Εἶναι ἀδύνατον καὶ ὁ πολὺς Ἰταλὸς ποιητῆς Δάντης (1265 - 1313) εἰς τὸ ὀνομαστὸν ποίημά του «Θεία Κομωδία» καὶ ἰδίως εἰς τὸ τμήμα του ἐκεῖνο, τὸ λεγόμενον «Κόλασις» νὰ μὴ ἔχη θαθεῶς ἐπηρεασθῆ καὶ ἀπὸ τὰ χωρία ταῦτα τῆς Ἀποκαλύψεως (ἰδίως ἄσμα ΙΘ', 106 - 111)²⁸.

Καὶ ὡς ἐπισφράγισμα, νομίζομεν, τῶν προφητευομένων, ἔχομεν τὴν ἀμοιβὴν τῶν ἡρωϊκῶν ἀνθρώπων ἐκεῖνων — «τῶν πεπελεκισμένων» —, οἱ ὅποιοι ἄκρως προσηλωμένοι εἰς τοῦ Ἰησοῦ τὰς διδασχὰς δὲν ἀπηρνήθησαν τὸ πανύψηλον κήρυγμα Του, ἀλλ' ἐν μέσῳ παντοίων περιπετειῶν καὶ ἀνηκούστων καὶ ἀναριθμητῶν καὶ φρικαλέων σωματικῶν καὶ ψυχικῶν μαρτυριῶν ἐστάθησαν ἄτρομοι ὑπερασπισταί τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ ἐξ ὀλοκλήρου ἀπέδειξαν εἰς θεωρίαν καὶ πράξιν τὴν ἠθικὴν των συνέπειαν. Ὀλίγοι, νομίζομεν, στίχοι τῆς παγκοσμίου φιλολογικῆς παραγωγῆς εἶναι ἱκανοὶ νὰ ἀποδώσουν τὴν ἐντυπωσιακωτάτην εἰκόνα τοῦ χωρίου τούτου: «Καὶ εἶδον θρόνους, καὶ ἐκάθισαν ἐπ' αὐτούς,

21. Α' Ἰωάννου, 5,14: «καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παρρησία ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτόν, ὅτι ἐάν τι αἰτῶμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, ἀκούει ἡμῶν.».

22. Γ' Ἰωάννου, στίχ. 4: «μειζοτέρων τούτων οὐκ ἔχω χράν, ἵνα ἀκούω τὰ ἐμὰ τέκνα ἐν ἀληθείᾳ περιπατοῦντα.».

23. Γ' Ἰωάννου, στίχ. 12: «Δημητρίῳ μεμαρτύρηται ὑπὸ πάντων καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας καὶ ἡμεῖς δὲ μαρτυροῦμεν, καὶ οἴδατε ὅτι ἡ μαρτυρία ἡμῶν ἀληθὴς ἐστίν.».

24. Ἀποκάλυψις Ἰωάννου, 13,10: «εἰ τις εἰς αἰχμαλωσίαν, εἰς αἰχμαλωσίαν ὑπάγει. εἰ τις ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτενεῖ, δεῖ αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτανθῆναι. Ὁδὲ ἐστὶν ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν ἁγίων.».

25. Ἀποκάλυψις Ἰωάννου, 15,7-9: «καὶ ἐν ἑκ τῶν τεσσάρων ζῶων ἔδωκε τοῖς ἐπτά ἀγγέλοις ἐπτά φιάλας χρυσᾶς, γεμούσας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς κηπνοῦ ἐκ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναὸν ἄχρι τελεσθῶσιν αἱ ἐπτά πληγαὶ τῶν ἐπτά ἀγγέλων.».

26. Ψαλμὸς, 74,9: «ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ Κυρίου οἴνου ἀκράτου πλήρες κεράσματος, καὶ ἔκλινεν ἐκ τούτου εἰς τούτο, πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκινώθη, πίνοντα πάντες οἱ ἀμαρτωλοὶ τῆς γῆς.».

27. Ἀποκάλυψις Ἰωάννου, 18,5-8: «ὅτι ἐκολλήθησαν αὐτῆς αἱ ἀμαρτίαι ἄχρι τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐμνημόνευσεν ὁ Θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς. ἀπόδοτε αὐτῇ ὡς καὶ αὐτὴ ἀπέδωκε, καὶ διπλώσατε αὐτῇ διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς» ἐν τῷ ποτηρίῳ ᾧ ἐκέρασε, κεράσατε αὐτῇ διπλοῦν ὅσα ἐδόξασεν ἑαυτὴν καὶ ἐστρηνίασε, τοσοῦτον δότε αὐτῇ βασανισμὸν καὶ πένθος. ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς λέγει, ὅτι κάθημαι βασίλισσα καὶ χήρα οὐκ εἶμι καὶ πένθος οὐ μὴ ἴδω, διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἤξουσιν αἱ πληγαὶ αὐτῆς, θάνατος καὶ πένθος καὶ λιμός, καὶ ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται» ὅτι ἰσχυρὸς Κύριος ὁ Θεὸς ὁ κρίνας αὐτήν.».

28. Τὸ ἔλον ἔπος τοῦ Δάντη φαίνεται κατὰ εἶδος σαφῶς ἐπηρεασμένον ἀπὸ ὀλοκλήρου τὴν Ἱερὰν Βίβλον καὶ ἰδίως τὴν Καινὴν Διαθήκην. Βλ. Κόλασιν Δάντη ἄσμα ΚΗ', 34-36 περὶ σκανδαλοποιῶν.

Η ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΙΣ ΤΗΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΑΝΗΛΙΚΩΝ*

η') Συνεργασία τῶν ἱερέων μετὰ τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν ἐγκληματοῦντων ἀνηλίκων. Ἡ ἀνάγκη τῆς μεταστροφῆς καὶ ἀνανήψεως αὐτῶν ἐπιβάλλει τοῦτο. Ἐφ' ὅσον δὲ ἔχουν γονεῖς καὶ κηδεμόνας ἐν ζωῇ, εἶναι ἐφικτὴ ἡ συνεργασία αὐτῆ μετ' αὐτῶν, ἐκτὸς ἐὰν ἐγκαταλείψαντες αὐτούς, διαμένουν μακρὰν τούτων καὶ ἀγνοεῖται ἐκ μέρους τῶν γονέων αὐτῶν ἡ διεύθυνσις τῆς κατοικίας αὐτῶν. Πάλιν ὅμως τῇ ἐνεργείᾳ τῶν ἱερέων ὑπάρχει τρόπος νὰ γνωσθῇ ὁ τόπος τῆς διαμονῆς τῶν ἐγκληματιῶν ἀνηλίκων καὶ νὰ ἐπιτευχθῇ ἐπικοινωνία τις μετὰ προσώπων τῶν οἰκείων καὶ συγγενῶν αὐτῶν, οὕτως ὥστε νὰ καταβληθῇ κατόπιν ἀπὸ κοινοῦ προσπάθεια μεταπέσειως καὶ ἀλλαγῆς τοῦ βίου αὐτῶν. Οὕτως ὑποβοηθεῖται τὰ μέγιστα τὸ ἔργον τῆς παρακολουθήσεως τῶν ἀνηλίκων, τῶν ἀτάκτων καὶ ἀτιθάσων χαρακτήρων, τῶν μὴ ἐπιδεχομένων εὐκόλως τὰς ὑποθήκας τῶν γονέων αὐτῶν. Εἰς ἃς δὲ περιπτώσεις στεροῦνται γονέων καὶ λοιπῶν οἰκείων αὐτῶν, πάλιν συνεχίζεται ἡ προσπάθεια τῆς μεταστροφῆς αὐτῶν μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου, ἀναθέτοντες τὴν ἐπίβλεψιν τούτων εἰς πρόσωπα εὐνόητα, δυνάμενα νὰ ἐπιδρῶσιν ψυχοφελῶς ἐπ' αὐτῶν καὶ τοῦτο κατόπιν καὶ τῆς ἰδικῆς των συναίνεσεως, ἀφ' οὗ ἐννοεῖται προηγηθῆ καλὴ γνωριμία καὶ ἐπικοινωνία τῶν ἱερέων μετ' αὐτῶν, ἐπειδὴ οἱ κακοποιοὶ ὑποπεύονται πάντας τοὺς ἐπιδιώκοντας συναντήσεις μετ' αὐτῶν. Ἐπίσης οἱ ἱερεῖς δύνανται νὰ δέχωνται αὐτούς εἰς τοὺς ναοὺς, φροντίζοντες ὅμως πάντοτε, ὅπως παρίστανται κατὰ τὰς ἐπισκέψεις αὐτῶν καὶ τινὰ πρόσωπα τῆς ἐμπιστοσύνης αὐτῶν, ἵνα μὴ τυχὸν ὑποστῶσιν ἐπιθέσεις ἢ ἐκβιασμούς παρ' αὐτῶν.

θ') Συνεργασία τῶν ἱερέων μετὰ τῶν διδασκάλων καὶ καθηγητῶν,

* Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 267 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 11 τεύχους

καὶ κρῖμα ἐδόθη αὐτοῖς, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πεπελεξι-
σμένων διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ καὶ διὰ τὸν λόγον
τοῦ Θεοῦ, καὶ οἵτινες οὐ προσεκύνησαν τὸ θηρίον οὔτε
τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔλαβον τὸ χάραγμα ἐπὶ τὸ
μέτωπον αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτῶν...»²⁹.

Ἐχομεν τὴν πεποίθησιν, κατόπιν τῶν ὄσων ἴσως
λίαν συνοπτικῶς διευτυπώσαμεν περὶ τοῦ Ἰωάννου τοῦ
Θεολόγου, τοῦ ὁποίου τὴν Ἱεράν Μνήμην ὀρθῶς καὶ δι-
καίως δις τοῦ ἔτους ἐορτάζει ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία
μας (8 Μαΐου καὶ 26 Σεπτεμβρίου), ὅτι ἀληθεύει πλή-
ρως ἡ παράδοσις, ὅτι δηλαδὴ εἰς μόνον τὸν Ἀπόστο-

ὡς καὶ τῶν τυχόν ὑφισταμένων ἐν
ταῖς ἐνορίαις αὐτῶν φιλαθρωπι-
κῶν ἢ ἄλλων κοινωνικῆς φύσεως
συλλόγων. Ἡ μετὰ διδασκάλων καὶ καθηγητῶν
συνεργασία κρίνεται ἀπολύτως ἐπιβεβλημένη καὶ
μάλιστα ὅπου λειτουργοῦν Γυμνάσια καὶ Λύκεια εἰς
πτωχὰς καὶ ἐργατικὰς συνοικίας, διότι ἐκεῖ περισ-
σότερον ἐμφανίζονται τάσεις ἀνηλικίων πρὸς τὸ ἐγ-
κλημα. Τοῦτο ἀπέδειξεν ἐπισταμένη ἔρευνα τῶν ἀρ-
μοδίων ἀρχῶν³⁶. Ἱερεῖς, διδασκαλοὶ καὶ καθηγηταὶ
συνεργαζόμενοι ἀπὸ κοινοῦ εἰς τὸν τομέα αὐτὸν τῆς
προλήψεως τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων,
ἀνακαλύπτουν ὅσους τυχόν ἔχουν προδιάθεσιν πρὸς
αὐτὴν συνεπείᾳ τῆς πλημμελοῦς ἀγωγῆς τῶν γονέων
αὐτῶν καὶ παντὶ σθένει ἀπομακρύνουν αὐτούς ἐκ τῶν
τόπων εἰς τοὺς ὁποίους συχάζουν κακοποιοὶ ἄνθρω-
ποι. Ἐξ ἄλλου οἱ διδασκαλοὶ καὶ καθηγηταὶ δὲν ἀρ-
κοῦνται εἰς τὴν διδασκαλίαν μόνον τῶν μαθημάτων
καὶ τὴν λοιπὴν ἐν ταῖς σχολαῖς ἐργασίαν, ἀλλὰ παρα-
κολουθοῦν τοὺς μαθητὰς αὐτῶν καὶ κατὰ τὰς ἀνα-
στροφὰς αὐτῶν μακρὰν τῶν σχολῶν αὐτῶν. Τοῦτο
μάλιστα εἰς πόλεις καὶ κώμας ἐπαρχιῶν καθίσταται
εὐχερέστερον λόγῳ τοῦ περιορισμένου πληθυσμοῦ
αὐτῶν, ἐν ᾧ εἰς τὰς μεγάλας ἀστικὰς πόλεις τοῦτο
εἶναι δυσχερέστατον, λόγῳ τῆς εὐρείας ἐκτάσεως
αὐτῶν καὶ ἐπειδὴ οἱ τόποι συναθροίσεως κακοποιῶν
ἢ ἄλλων ὑπόπτων ἀτόμων εἶναι διεσπαρμένοι ἐν ταῖς
περιοχαῖς αὐτῶν. Οὐχ ἥττον ἐὰν κινηθῶσιν οἱ ἱερεῖς
τῶν περιοχῶν ἐν αἷς διαμένον οἱ ἀνήλικες καὶ συν-
εργασθῶσι μετὰ διδασκάλων καὶ καθηγητῶν ἀσχέ-
τως τοῦ ἐὰν φοιτῶσιν οὗτοι εἰς τὰς σχολὰς αὐτῶν ἢ
οὐ, δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ θετικόν τι ὑπὲρ τοῦ σω-
φρονισμοῦ αὐτῶν ἀποτέλεσμα. Εἰς ἐκάστην περιοχὴν
πόλεως ὑπάρχουν τόποι εἰς τοὺς ὁποίους συχάζουν

36. Μίνωος Ε. Πόθου, Ἐγκληματικαὶ περιοχαὶ
καὶ συμμορίαὶ ἀνηλίκων. Ἀθήναι 1971, σελ. 78 ε.

λον τοῦτον, κατὰ προτίμησιν σαφῆ, ἐδόθη τρόπον τινα
ὡς ἐξαισίον δῶρον παρὰ Θεοῦ ἢ Ἀποκάλυψις ἐν τῷ
ἐν Πάτμῳ Ἠσυχαστηρίῳ Αὐτοῦ. Πολλὰ θεδαίως ση-
μεῖα τῆς Ἀποκαλύψεως εἶναι καὶ θεωροῦνται ἔτι καὶ
σήμερον, ἂν ὅχι ἀκατάληπτα, πάντως ἀρκούντως δυσ-
νόητα, (ὅπως λ.χ. τὰ ἐν 13,18 περὶ Ἀντιχρίστου λε-
γόμενα). Καὶ τοῦτο εἶναι εὐλόγον, ἐπειδὴ εἶναι ὄντως
ἀνίκανος ὁ ἀτελής ἀνθρώπινος ἐγκέφαλος νὰ ἀποκα-
λύψῃ πλήρως ἐν παντὶ καὶ πάντοτε τὰς βουλὰς τοῦ Με-
γαλοδυνάμου καὶ Δικαιοκρίτου Θεοῦ.

(Συνεχίζεται)

29. Ἀποκάλυψις Ἰωάννου, 20,4.

† Ὁ Σισανίου καὶ Σιατίστης ANTONIOS

παιδες και εφηβοί, ως λόγου χάριν σφαιριστήρια, λέσχει, αθλητικών παιδιών κέντρα ή γυμναστήρια, κινηματογράφοι ή και άλλα έντευκτήρια ή κέντρα ψυχαγωγίας, εν οίς διέρχονται πολὺν χρόνον οί ἀνήλικοι. Ἐάν μάλιστα προστεθοῦν και τὰ νυκτερινὰ κέντρα διασκεδάσεως, ἀντιλαμβανόμεθα πόσον εὐρύτατον εἶναι τὸ πεδίον τῆς συγκεντρώσεως τῶν ἀνηλίκων, ὡς και ὁ κίνδυνος νὰ παρασυρθοῦν εἰς πᾶν εἶδος κακίας. Τούλάχιστον λοιπὸν τοὺς τόπους τῶν περιοχῶν τῶν ἐνοριῶν αὐτῶν οἱ ἱερεῖς ἤμποροῦν κάλλιστα νὰ γνωρίζουν και ἀναλόγως ἐπειτα νὰ ἐνεργοῦν δι' ἕνα ἕκαστον ἐκ τῶν ἀνηλίκων θαμῶνων αὐτῶν. Οἱ δὲ διδάσκαλοι και καθηγηταὶ ἐξ ἴσου ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν προφύλαξιν τούτων και τὴν ἀπομάκρυνσιν αὐτῶν ἀπὸ παντὸς τόπου διαφθορᾶς, ἐπικοινωνοῦν μετ' αὐτῶν οὐχὶ ἀπλῶς ἵνα ἐπαναφέρουν τούτους εἰς τὴν τάξιν και ἀρετὴν, ἀλλὰ μεταπέψουν αὐτοὺς χάριν τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν συμφέροντος. Ἐννοεῖται, ὅτι δυσχέρειαί πολλαὶ ἐν προκειμένῳ παρεμβάλλονται εἰς τὴν σωφρονιστικὴν ταύτην προσπάθειαν τῶν τε ἱερέων και καθηγητῶν, ὅταν οὗτοι κατοικοῦν μακρὰν τῶν περιοχῶν ἐν αἷς ὑπηρετοῦν, διότι τότε δὲν ἔχουν τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον πρὸς συστηματικὴν παρακολούθησιν τῶν ἀνηλίκων κατὰ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς αὐτῶν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει κρίνεται ὡς ἀπολύτως ἀναγκαία ἡ μετὰ διδασκάλων και καθηγητῶν ἐπικοινωνία και συνεργασία τῶν ἱερέων χάριν τῆς προλήψεως τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων και τοῦ σωφρονισμοῦ τῶν παρεκτρεπομένων παιδῶν και ἐφήβων, ἀρρένων και θηλέων, εἰς ἀδικήματα και ὅσα ἄλλα κακά. Περὶ τῆς συμβολῆς τῆς παιδείας εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἐγκληματικότητος πολλαὶ ἐγράφησαν κατὰ καιρούς³⁷.

Οὐχ ἤττον ἐκτὸς τῶν διδασκάλων και καθηγητῶν τῶν σχολῶν μεγάλως ὑποβοηθοῦν τὸ ψυχοσωτήριο ἐργον τῶν ἱερέων πρὸς παρεκτρεπομένους ἀνηλικούς οἱ τυχόν ἐν ταῖς ἐνορίαις αὐτῶν ὑφιστάμενοι φιλανθρωπικοὶ και ἄλλοι ἐκπολιτιστικοὶ σύλλογοι. Τὰ μέλη τούτων συνεργαζόμενα μετὰ τῶν ἱερέων, ἀνακαλύπτουν τοὺς τυχόν ἔχοντας τάσιν πρὸς ἐγκληματικότητα ἀνηλικούς, συνεννοούμενοι δὲ μετ' αὐτῶν ἀνευρίσκουν τρόπους σωφρονισμοῦ τούτων. Οἴκοθεν δὲ νοεῖται, ὅτι ἐφ' ὅσον ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τῶν ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ σωτηρία τούτων, ἀποφεύγεται ἐπιμελῶς ἡ ἀνάμιξις πάσης ὁργανώσεως ἐχούσης πολιτικὰ ἢ κομματικὰ κίνητρα. Λέγομεν δὲ τοῦτο, ἐπειδὴ ἐνίοτε ἀποκρούπτονται οἱ ἀπώτεροι σκοποὶ ὁργανώσεων και σωματείων, ὑπὸ τὸ πρόσχημα δὲ εἴτε ἐξωραϊσμοῦ τῆς περιοχῆς, εἴτε ἐπιδόσεως εἰς τὸν ἀθλητισμὸν και τὰς παιδιάς, ἐπιζητεῖται ἡ παραπλάνησις τῶν ἀνηλίκων και ἡ χρησιμοποίησις αὐτῶν εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν πολιτικῶν ἢ κομματικῶν σκοπῶν, τοὺς ὁποίους οἱ ἱδρυταὶ και ἀρχηγοὶ τούτων ἐπιδιώκουν. Ὁμοίως ἐφιστᾶται ἡ προσοχὴ τῶν ἱε-

ρέων και διὰ ἄλλας ὁργανώσεις ὑπόπτως και δολίως ἐργαζόμενας εἰς ἐργατικὰς συνοικίας, ὡς εἶναι λόγου χάριν αἱ τῶν θρησκευτικῶν αἱρέσεων, τεκτονισμοῦ κ.λ.π. Ἐπιζητεῖται ἡ βοήθεια μόνον ἐκείνων τῶν σωματείων περὶ τῶν σκοπῶν τῶν ὁποίων εἴμεθα ἀπολύτως βέβαιοι και ἀποφεύγομεν τὴν ἀνάμιξιν πάσης ἄλλης κινήσεως ἀποβλεπούσης εἰς ὠρισμένους ἰδιοτελεῖς, πολιτικούς ἢ κομματικούς σκοπούς. Εἰς τὴν Ἑλλάδα εὐτυχῶς ὑπάρχουν και σύλλογοι φιλανθρωπικοὶ και ἐκπολιτιστικοὶ ἄνευ τῆς ἐπιδιώξεως ἄλλων σκοπῶν και τὴν συμπαράστασιν τούτων δύνανται νὰ ἐπιζητοῦν οἱ ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν παρεκτρεπομένων ἀνηλίκων, καθ' ὅσον τρόπον συμβαίνει εἰς ἀνεγέρσεις ἱερῶν ναῶν, σχολῶν ἢ εὐαγῶν ἱδρυμάτων.

ί) Τακτικαὶ ἐπισκέψεις τῶν ἱερέων εἰς ἀναμορφωτήρια. Εἰ και ἐν ταῖς ἔμπροσθεν ἐγένετο λόγος περὶ αὐτῶν, ἀναφέρομεν ταύτας ἐνταῦθα, προκειμένου νὰ ὑπομνήσωμεν τὸ καθήκον τοῦτο εἰς ἱερεῖς ἐνοριῶν. Ὅσα προηγουμένως εἴπομεν, ἀφεώρων εἰς τὴν πρόληψιν τῆς ἐγκληματικότητος παρ' αὐτῶν, διὰ τῶν τακτικῶν ὅμως ἐπισκέψεων εἰς ἀναμορφωτήρια ἐπικοινωνοῦμεν μετὰ τῶν ἤδη διαπραξάντων ἀδικήματα και ἐγκλήματα ἀνηλίκων. Κατὰ συνέπειαν τὸ πνευματικὸν τοῦτο μέτρον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σωφρονισμοῦ τῶν τροφίμων τῶν ἀναμορφωτηρίων. Τὰς ἐπισκέψεις εἰς αὐτὰ πραγματοποιοῦν οὐ μόνον οἱ μόνιμοι ἱερεῖς τῶν φυλακῶν, ἀλλὰ και οἱ λοιποὶ Πατέρες, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἱερεῖς τῶν ἐνοριῶν, ἐν αἷς διέμενον προηγουμένως οἱ ἐγκληματήσαντες ἀνήλικες. Ἐν συνεννοήσει μάλιστα μετὰ τῶν διευθύνσεων τῶν ἀναμορφωτηρίων και τῶν ἱερέων τῶν φυλακῶν ἀναλαμβάνουν θρησκευτικὴν διδασκαλίαν πρὸς τοὺς τροφίμους αὐτῶν, ἐν ᾧ συνάμα προσφέρουν εἰς αὐτοὺς ψυχωφελῆ βιβλία. Ἐπίσης τελοῦν τὴν θείαν Λειτουργίαν χάριν αὐτῶν, ὅπου μάλιστα ἐλλείπουν μόνιμοι ἱερεῖς ἢ λόγῳ ἀνεπαρκείας τούτων, προδιαθέτοντες συνάμα τούτους εἰς τὴν προσέλευσιν αὐτῶν εἰς τὸ Μυστήριον τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως. Ὡς πρὸς τὸν πνευματικὸν καταρτισμὸν τῶν ἐν ἀναμορφωτηρίοις τροφίμων θηλέων, ὑποβοηθοῦνται οἱ ἱερεῖς ὑπὸ τῶν διατιθεμένων ἐκάστοτε κοινωνικῶν λειτουργῶν και ὁσωνδήποτε ἄλλων θεοσεβῶν γυναικῶν και δὴ διδασκαλισσῶν. Ἡ προσφορὰ δ' αὕτη τῶν ἱερέων ἐνοριακῶν ναῶν κρίνεται ὡς ἀπολύτως ἀναγκαία, ἐπειδὴ εἶναι ἐντελὸς ἀδύνατον νὰ ἐπαρκέσουν εἰς ὅλας τὰς θρησκευτικὰς ἀνάγκας τῶν πεφυλακισμένων οἱ μόνιμοι ἱερεῖς τῶν φυλακῶν. Ἐξ ἄλλου τὰς τακτικὰς ἐπισκέψεις εἰς ἀναμορφωτήρια και φυλακὰς συνιστᾷ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς οὐ μόνον εἰς ἱερεῖς, ἀλλὰ και πάντας τοὺς πιστούς. «Ἐν φυλακῇ ἡμῶν και ἡλθετε πρὸς μεῖν»³⁸. Ἡ πρὸς τοὺς πεφυλακισμένους ἐκδήλωσις ἀγάπης ἀντανακλᾷ πρὸς Αὐτὸν τὸν Κύριον και ἕνεκα τούτου περιέλαβε μεταξὺ

37. Μίνωος Ε. Πόθος, Ἐγκληματικὰ περιουσιακά και συμμορία ἀνηλίκων. Ἀθήναι 1971, σελ. 86-89, ἔθθα και σχετικὴ βιβλιογραφία.

38. Ματθ. 25,36.

των μέτρων τής μελλούσης ύπ' Αύτου κρίσεως του κόσμου τήν διάταξιν ταύτην του χριστιανικού καθήκοντος. «Α μ ή ν λ έ γ ω ύ μ ι ν, έ φ' ό σ ο ν ο ύ κ έ π ο ι ή σ α τ ε έ ν ι τ ο ύ τ ω ν τ ω ν έ λ α χ ί σ τ ω ν, ο ύ δ έ έ μ ο ι έ π ο ι ή σ α τ ε»³⁹.

Ούχ ήττον οί έπί μέρους ποιμένες παρακολουθούν τους έν αναμορφωτήριους έγκλεισθέντας ού μόνον καθ' όν χρόνον ούτοι εύρίσκονται έν αύτοις, αλλά και μετά τήν έξοδον αύτων έξ αύτων, ούτως ώστε ν' άποφευχθῆ πᾶσα τυχόν έκ μέρους τούτων ύποτροπή. όδεύσασι δέ σταθερώς πρός τήν όδόν τής χριστιανικής άρετής «ίματισμένοι και σωφρονούντες»⁴⁰.

Τό έν φυλακαίς έπιτελούμενον ποιμαντικόν έργον των Ιερέων, δύναται νά έκτεθῆ έκτενέστερον πώς έν ιδιαιτέρω κεφαλαίω. Περί αύτου παρεσχέθη ήμιν ή εύκαιρία, όπως ένδιατρίψωμεν, δημοσιεύσαντες πρὸ πολλών έτων έν άρχῆ τής Ιερατικής ήμῶν σταδιοδρομίας σχετικόν τι άρθρον κατόπιν τής κτηθείσης παρ' ήμῶν πείρας έκ τής προσφερθείσης ύφ' ήμῶν έν ταίς 'Εγκληματικαίς Φυλακαίς τής 'Αμφίσσης Ιερατικής ύπηρεσίας, καθ' όν χρόνον έτυγχάνομεν 'Ιεροκήρυξ τής 'Ιερᾶς Μητροπόλεως Φωκίδος⁴¹. Ούχ ήττον μεγίστας ύπηρεσίας προσέφεραν έν φυλακαίς ό άείμνηστος 'Αρχιμανδρίτης Π ρ ο κ ό π ι ο ς Π α π α θ ε ο δ ώ ρ ο υ († 1973), 'Επιθεωρητής διατελέσας τής θρησκευτικής 'Υπηρεσίας των Φυλακῶν και 'Αναμορφωτικῶν Καταστημάτων. Ούτος μετ' άκρας άφοσιώσεως άόκνως έργασθείς έν αύταις, είδικώς διεπραγματεύθη έν άρθροισ αύτου περί του έργου του Ιερέως έν φυλακαίς⁴².

Πρὸς έκτίμησιν τής αξίας τής ευεργετικής ταύτης επιδράσεως τής 'Εκκλησίας πρὸς πεφυλακισμένους, αναφέρομεν ένταύθα τήν αξιόλογον πνευματικήν και κοινωφελῆ έργασίαν του διαμαρτυρομένου Ιερέως Φ λ ά ν α γ κ α ν, του ίδρύσαντος έν 'Αμερικῆ τήν περιφημον καταστᾶσαν «'Ε φ η β ο ύ π ο λ ι ν»

39. Μαθ. 25,45.

40. Λουκ. 8, 35.

41. Τί του Μαθαιάκη, 'Η άποστολή του Κληρικου πρὸς τάς εγκληματικές φύσεις και τους έν φυλακαίς. 'Αθῆναι 1940.

42. Προκοπίου Παπαθεοδώρου, 'Αρχιμανδρίτου, 'Η ήθικοθρησκευτική άγωγή των έν φυλακαίς. «'Εκκλησία», 'Αθῆναι 1947, σελ. 297-298 και 313-314. Το υ Α υ τ ο υ, 'Η 'Εκκλησία έν ταίς φυλακαίς και τοίς αναμορφωτικοίς καταστήμασι. «'Εκκλησία», 'Αθῆναι 1958, σελ. 451. 1959, σελ. 9-10. 24-26. 43-45. 62-64. Το υ Α υ τ ο υ, 'Η 'Εκκλησία έν ταίς φυλακαίς. «'Εκκλησία», 'Αθῆναι 1959, σελ. 145-146. Το υ Α υ τ ο υ, Μία Σταυροφορία «'Εκκλησία», 'Αθῆναι 1959, σελ. 159-161. Το υ Α υ τ ο υ, Τό φυλακισμένο παιδί. «'Εκκλησία», 'Αθῆναι 1946, 80-82. Βλ. Τί του 'Εμμ. Μαθαιάκη, Μητροπολίτου πρ. Παράμβλας, Φιλατών και Γηρομερίου, 'Εξομολογητική. "Εκδοσις δευτέρα επηξημένη. 'Αθῆναι 1976, σελ. 426-427.

αύτου, εις τήν όποιαν εφοίτησαν δύστροποι και κακοί παίδες, έξελθόντες δέ έξ αύτης νέοι άνθρωποι, χρηστοί πολίται και ένάρετοι Χριστιανοί. Μίαν περίπτωσιν έξαιρετικής έπιτυχίας τούτου έπί αναπροσαρμοστού, άτάκτου και εγκληματικού χαρακτήρος έν 'Αμερικῆ, έδημοσίευσε πρὸ έτων τό εύρύτατα κυκλοφορούν 'Αμερικανικόν περιοδικόν «Reader's Digest», τήν όποιαν έν πιστῆ μεταφράσει έδημοσίευσάμεν και ήμείς⁴³.

Τοιαύτης φύσεως πνευματικής και κοινωφελείς εργασίας πρὸς ήθικήν διαπαιδαγώγησιν παρεκτετασμένων παιδων έπιτελούν πολλοί κληρικοί Χριστιανικῶν 'Εκκλησιῶν λίαν έπιτυχῶς⁴⁴.

★

'Εξεθέσαμεν άνωτέρω όσα περιλαμβάνονται εις τήν ειδικήν ταύτην διακονίαν τής 'Εκκλησίας. 'Η άντιμετώπισις τής εγκληματικότητας των άνηλικων συνιστᾶ ίδιον τομέα έν τῆ καθόλου Ποιμαντικῆ. 'Εάν έκαστος έξ ήμῶν συνειδητοποιήσῃ τό χρέος αύτου έναντι του Θεου και του συνόλου τής κοινωνίας, άσφαλῶς πολλά πνευματικά όφέλη θά προσπορίσῃ εις τήν καλλιέργειαν των ψυχῶν των ανθρώπων. 'Ενισχυόμενος ύπὸ τής Θείας Χάριτος, έκτείνει τήν σαγήνην αύτου πρὸς πᾶσαν κατευθυσιν τής κοινωνίας φωτίζων και αναγεννῶν ψυχάς, μεταστρέφων έκ του κακοῦ και τής άμαρτίας έσκοτισμένους ανθρώπους και σώζων αυτούς. 'Ηνωμένος ό εύλαβέστατος 'Ιερὸς Κλήρος μετὰ του 'Αρχιποίμενου Σωτήρος Χριστου έργάζεται τήν σωτηριώδη αύτου άποστολήν. Κατ' έξοχήν δέ ή παραπαίουσα πνευματικῶς και ήθικῶς σύγχρονος νεότης έχει ανάγκην των ψυχοφελῶν τούτου επιδράσεων, να ανανήψῃ έκ του κακοῦ και σωθῆ.

Είς τους συγχρόνους καιρούς τής ύλης και τής άπιστίας, ότε βάλλεται ή 'Αγιωτάτη ήμῶν 'Εκκλησία, επιβάλλεται όπως εμπράκτως άποδείξωμεν, ότι αύτη είναι ζωσα, θεοούστατος όργανισμός, θεϊον καθίδρυμα, ταμιούχος τής Θείας Χάριτος, κιβωτός του αγιάσματος, «στύλος και έδραίωμα τής αληθείας»⁴⁵, πρωτοπόρος δέ εις πᾶσαν άγαθήν έν τῷ κόσμῳ ένέργειαν και πρόοδον. 'Η δύναμις αύτης είναι άκατάβλητος, σφάλλονται δ' όσοι ύποτιμώντες τήν άνυπέροβλητον αξίαν της, επικρίνουν αύτην και τους ποιμένας ταύτης, έκ προκαταλήψεως μηδέν αξιον λόγου έν αύτῆ άνευρίσκοντες. Οί έσκοτισμένοι τον νοῦν και τήν καρδίαν, πολεμοῦν τον αγιώτατον θεσμόν τής

43. Τί του Μαθαιάκη, Τό πιὸ δύστροπο παιδί του πατρὸς Φλάναγκαν. Περιοδικόν «Λυχνία». 'Αθῆναι 1947, Το υ Α υ τ ο υ, 'Εξομολογητική. "Εκδοσις δευτέρα επηξημένη. 'Αθῆναι 1976, σελ. 425-426.

44. Rev. Arthur Hoyles, I was in prison. Westminster, November 1969, έθθα και σχετική βιβλιογραφία. Rev. Baden P. H. Ball, Prison was my parish. Melbourne: London: Toronto 1956.

45. Α' Τιμ. 3,15.

Π Ρ Α Ξ Ε Ι Σ

ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

'Αριθ. Πρωτ. 772

Π Ρ Α Ξ Ε Ι Σ

ΠΕΡΙ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ ΠΑΡΑ ΤΩ ΕΝΟΡΙΑΚΩ ΝΑΩ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΛΟΥΚΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑΝ: ΙΔΡΥΜΑ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ «Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΛΟΥΚΑΣ».

Ἡμεῖς ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Σ ε ρ α φ ε ῖ μ.

Ἐκκλησίας. Διαρκῶς προβάλλουν ἀπαιτήσεις ἐξ αὐτῆς καὶ οὐδαμοῦ διακρίνουν τὰ καλὰ καὶ σωτήρια ταύτης ἔργα. Ἀλλ' εἰς αὐτοὺς ἀξίζει νὰ ἐπαναλάβωμεν τοὺς θεσπεσίους λόγους τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, τοὺς λεχθέντας «ὅτε τῆς ἐκκλησίας ἕξω εὐρεθεὶς Εὐτρόπιος ἀπεσπάσθη».

«Μὴ λέγε, ὅτι προεδόθη ἀπὸ Ἐκκλησίας ὁ προδοθεὶς· εἰ μὴ ἀφῆκε τὴν Ἐκκλησίαν, οὐκ ἂν προεδίδοτο. Μὴ λέγε, ὅτι καὶ κατέφυγε καὶ προεδόθη οὐχ ἢ Ἐκκλησία αὐτὸν ἀφῆκεν, ἀλλ' αὐτὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἀφῆκεν. Οὐκ ἔνδοθεν παρεδόθη, ἀλλ' ἕξωθεν. Διὰ τί κατέλιπε τὴν Ἐκκλησίαν; Ἐβούλου σῶζεσθαι; Ὡφείλες κατέχειν τὸ θυσιαστήριον. Οὐκ ἦσαν ἐνταῦθα τοῖχοι, ἀλλὰ Θεοῦ πρόνοια ἢ ἀσφαλιζομένη. Ἀμαρτωλὸς ἦς; Οὐκ ἀποπέμπεταί σε ὁ Θεός· οὐκ ἦλθε γὰρ καλέσας δικαίους, ἀλλὰ ἀμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν. Πόρνη ἐσώθη, ἐπειδὴ πόδας κατέσχεν. Ἡκούσατε τοῦ σήμερον ἀνεγνωσμένου; Ταῦτα δὲ λέγω, ἵνα μηδέποτε εἰς Ἐκκλησίαν καταφεύγων ἀμφιβάλης. Μένε εἰς Ἐκκλησίαν, καὶ οὐ προδίδοται ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας. Ἐάν δὲ φύγῃς ἀπὸ Ἐκκλησίας, οὐκ αἰτία ἢ Ἐκκλησία. Ἐάν μὲν γὰρ ἦς ἕσω, ὁ λύκος οὐκ εἰσέρχεται· ἐάν δὲ ἐξέλθῃς ἕξω θηριάλωτος γίνῃ· ἀλλ' οὐ παρὰ τὴν μάνδραν τοῦτο, ἀλλὰ παρὰ τὴν σὴν μικροψυχίαν Ἐκκλησίας οὐδὲν

ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

α) Τὸ ἄρθρον 67 τοῦ Ν. 590) 1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», .

β) Τὸ ἄρθρον 20 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1) 1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

γ) Τὴν ἀπὸ 24.1.1978 Γνωμοδότησιν τοῦ κ. Γεωργίου Αἰλαίου, Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου παρὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ

δ) Τὰς πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον Πλήρωμα τῆς καθ' Ἡμᾶς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ὑποχρεώσεις Ἡμῶν, ὡς Πατριάρχου, καθ' ἃ οἱ Ἱεροὶ Κανόνες διακελεύουσιν, ἰδίᾳ δὲ τὰς πρὸς τὴν σπουδάζουσαν καὶ ἐργαζομένην

ἔσον. Μὴ μοι λέγε τείχη καὶ ὄπλα· τείχη μὲν γὰρ τῶ χρόνῳ παλαιοῦνται, ἢ Ἐκκλησία δὲ οὐδέποτε γηρᾷ. Τείχη βάρβαροι καταλύουσιν, Ἐκκλησίας δὲ οὐδὲ δαίμονες περιγίνονται. Καὶ ὅτι οὐ κόμπος τὰ ῥήματα, μαρτυρεῖ τὰ πράγματα. Πόσοι ἐπολέμησαν τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ οἱ πολεμήσαντες ἀπώλοντο; αὕτη δὲ ὑπὲρ τῶν οὐρανῶν ἀναβέβηκε. Τοιοῦτον ἔχει μέγεθος ἢ Ἐκκλησία· πολεμουμένη νικᾷ· ἐπιβουλευομένη περιγίνεται· ὑβριζομένη, λαμπρότερα καθίσταται· δέχεται τραύματα, καὶ οὐ καταπίπτει ὑπὸ τῶν ἐλκῶν· κλυδωνίζεται, ἀλλ' οὐ καταποντίζεται· χειμαάζεται, ἀλλὰ ναυάγιον οὐχ ὑπομένει· παλαίει, ἀλλ' οὐχ ἡττᾶται· πυκτεύει, ἀλλ' οὐ νικᾶται»⁴⁶.

«Παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας, ὁρᾶτε μὴ τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινὶ ἀποδῶ, ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας»⁴⁷.

† Ὁ πρ. Παραμυθίας, Φιλιππῶν καὶ Γηρομερίου

Τ Ι Τ Ο Σ

46. Migne, E.Π. 52, 397-398. Δ. Μπαλάνου, Πατρολογία. Ἐν Ἀθήναις 1930, σελ. 370.

47. Α' Θεσ. 5,14-15.

γεολαίαν τοιαύτας διά τε τόν ήθικόν, πνευματικόν και έπιστημονικόν καταρτισμόν και τόν έμπρέποντα προσανατολισμόν αύτης,

Άποφασίζομεν

τήν ίδρυσιν και λειτουργίαν Έκκλησιαστικού Ίδρύματος παρά τή Ένορία Εὐαγγελιστοῦ Λουκά Πατησίων ὑπό τήν έπωνυμίαν:

ΙΔΡΥΜΑ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ

«Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΛΟΥΚΑΣ».

Τόν τρόπον διοικήσεως και λειτουργίας του Ίδρύματος τούτου όρίζομεν διά του κατωτέρω Όργανισμού.

Έν Αθήναις τή 4η Μαΐου 1979

† Ο Αθηνών ΣΕΡΑΦΕΙΜ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑΝ: ΙΔΡΥΜΑ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ «Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΛΟΥΚΑΣ» ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΪ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ.

Άρθρον 1

Σύστασις - Έδρα

Συνιστάται Έκκλησιαστικόν Ίδρυμα μέ έδραν τήν έν Αθήναις Ένορίαν Εὐαγγελιστοῦ Λουκά - Πατησίων ὑπό τήν έπωνυμίαν: ΙΔΡΥΜΑ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ «Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΛΟΥΚΑΣ», τελούν ὑπό τήν έποπτείαν του εκάστοτε Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών.

Άρθρον 2

Σκοποί του Ίδρύματος

Οί σκοποί του Ίδρύματος είναι:

α. Η μεταξύ των Νέων καλλιέργεια Όρθοδόξου Χριστιανικού φρονήματος και ανάπτυξις Έλληνοχριστιανικής συνειδήσεως και Όρθοδόξου άγωγής.

β. Η, κατά τήν διδασκαλίαν τής Όρθοδόξου Χριστιανικής Πίστewς, εκ μέρους των Νέων συνειδητοποίησης τής ιδέας, περί τής αποστολής του ανθρώπου εις τήν Κοινωνίαν.

γ. Η εξύψωσις του ήθικου, θρησκευτικού και κοινωνικού φρονήματος των νέων και ή δημιουργία ζήλου προς μελέτην τής Αγ. Γραφής, των παραδόσεων τής Έκκλησίας, ως και πλήρης γνώσις τής Χριστιανικής Όρθοδόξου διδασκαλίας διά τήν αντιμετώπισιν των

Έτεροδόξων και τήν απόκρουσιν των υλιστικων και άθείστικων τάσεων.

δ. Η καλλιέργεια τής αγάπης των νέων προς τάς τάς έπιστήμας, τάς τέχνας, τήν μουσικήν, τάς καλλιτεχνικάς ένασχολήσεις και προς τήν ένασκησιν τούτων, ως λειτουργημάτων έν τή Κοινωνία.

ε. Η διά παντός μέσου υποβοήθησις τής οικογενείας εις τήν καλήν και Έλληνοχριστιανικήν ανατροφήν των νέων.

Άρθρον 3

Μέσα προς έπίτευξιν των σκοπων

Μέσα προς έπίτευξιν των σκοπων του Ίδρύματος είναι:

α. Τό, ήδη, λειτουργούν έν τή Ένορία Νεανικόν Κέντρον.

β. Η δημιουργία τμημάτων φυχαγωγίας, Μουσικής και λοιπων εκδηλώσεων, καλλιτεχνικού, φυχαγωγικού και μορφωτικού περιεχομένου και ή ίδρυσις βιβλιοθήκης.

γ. Η καθέρωσις άπονομής επάθλων εις άριστεύοντας μαθητάς Γυμνασίου - Λυκείου και φοιτητάς Ανωτάτων Σχολών, μέλη ή μη του Ίδρύματος.

δ. Η οικονομική ενίσχυσις άπόρων μαθητών διά παρακολούθησιν φροντιστηριακών μαθημάτων, προμήθειαν γραφικής ύλης κ.λπ.

ε. Αί πάσης φύσεως εκδηλώσεις μέ διαλέξεις και όμιλίας θρησκευτικού, έπιστημονικού, κοινωνικού και καλλιτεχνικού περιεχομένου.

ζ. Η έν γένει δημιουργία κλίματος ήθικής, κοινωνικής και θρησκευτικής ανατάσεως των νέων.

Άρθρον 4

Μέλη του Ίδρύματος

Ός μέλη του Ίδρύματος έγγράφονται:

α) Ένήλικες Έλληνες Χριστιανοί Όρθόδοξοι (άρρηνες και θήλειες) και β) Νέοι (άρρηνες και θήλειες): 1) μαθηταί Γυμνασίου - Λυκείου, 2) μαθηταί Έπαγγελματικών και Τεχνικών Σχολών, 3) Φοιτηταί Ανωτέρων και Ανωτάτων Σχολών, 4) εργαζόμενοι.

Οί εκ των ως άνω νέων μη συμπληρώσαντες τό 15ον έτος τής ηλικίας αυτών θεωρούνται δόκιμα μέλη.

Τά ενήλικα μέλη ύποχρεούνται εις καταβολήν μηνιαίας συνδρομής, τής όποίας τό κατώτερον όριον καθορίζεται εκάστοτε ὑπό τής Διοικήσεως του Ίδρύματος.

Οί νέοι, μέλη του Ίδρύματος, εις ούδεμίαν συνδρομήν ή οικονομικήν επιδάρουσιν ύποχρεούνται. Δω-

ρεαί όμως τούτων διά φιλανθρωπικούς σκοπούς γίνονται δεκταί.

Άρθρον 5

Έποπτεία

Τò Ίδρυμα τελεί υπό τήν έποπτείαν και πνευματικήν καθοδήγησιν του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Άθηνών, ως επιτίμου Προέδρου αυτού, όστις προεδρεύει αυτοδικαίως του Δ.Σ. αυτού, όσάκις παρίσταται, κατά τας συνεδριάσεις.

Άρθρον 6

Διοικήσεις - Θητεία αυτής

Η Διοίκησης του Ίδρύματος αποτελείται έξ έπτà (7) μελών, διοριζομένων, ως άκολούθως:

α. Υπό του έκάστοτε ύπευθύνου Ίερέως των Κατηχητικών Σχολείων και τής Νεότητος και προϊσταμένου του Νεανικού Κέντρου Αγίου Λουκά - Πατησίων, ως Προέδρου, όριζόμενου υπό του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Άθηνών, τή προτάσει των Ίερέων του Ι. Ναού Αγίου Λουκά - Πατησίων.

β. Έκ τριών (3) έγγλίκων μελών μετά ίσαρίθμων άναπληρωτών αυτών, έκλεγομένων διά μυστικής ψηφοφορίας εκ των έγγλίκων μελών του Ίδρύματος.

γ. Έξ ένός έγγλικου μετά του άναπληρωτού αυτού, προτεινομένων άμφοτέρων υπό του Έκκλησιαστικού Συμβουλίου του Ι. Ναού Έδαγγελιστού Λουκά - Πατησίων.

δ. Έκ δύο (2) νέων, μαθητών Λυκείου ή φοιτητών Άνωτάτων Έκπαιδευτικών Ίδρυμάτων μετά των άναπληρωτών αυτών, έκλεγομένων διά μυστικής ψηφοφορίας των νέων.

Η ως άνω συγκροτούμενη Διοίκησης του Ίδρύματος, συνεργομένη εις συνεδρίαν, τή προσκλήσει του Προέδρου, έκλέγει διά μυστικής ψηφοφορίας τον Άντιπρόεδρον, τον Γραμματέα, τον Ταμίαν και τον Κοσμήτορα αυτής και έν συνεχεία άναφέρει τò άποτέλεσμα τής έκλογής ταύτης τώ Μακαριωτάτω Αρχιεπισκόπω Άθηνών, όστις και διά σχετικού Αρχιεπισκοπικού Γράμματος άπονέμει τήν ευχήν και εύλογίαν Αυτού προς εύδωσιν τής ιεράς άποστολής τής Διοικήσεως.

Οί άπαρτίζοντες τò Δ. Σ. προσφέρουσι τας ύπηρεσίας αυτών άμισθί. Έάν δέ τις έξ αυτών άπουσιάξη άδικαιολογήτως άπό τρεις συνεχείς συνεδριάσεις του Δ. Σ., αντικαθίσταται δι' ένός εκ των άναπληρωματικών μελών. Όσαύτως, εάν τις εκ των τò Δ. Σ. άπαρτίζόντων δέν έκτελή καλώς τὰ καθήκοντα αυτού ή εάν αί έγέργαιαι αυτού άντιστρατευώνται εις τούς σκοπούς του Ίδρύματος, αντικαθίσταται, τή προτάσει τής Διοικήσεως αυτού.

Η Θητεία τής Διοικήσεως του Ίδρύματος όρίζεται, ως τριετής.

Άρθρον 7

Καθήκοντα Διοικήσεως

α. Κατόπιν άποφάσεως του Δ. Σ. του Ίδρύματος, ό Πρόεδρος αυτού εκπροσωπεί τò Ίδρυμα δικαστικώς και έξωδίκως ένώπιον πάσης διοικητικής, δικαστικής και Έκκλησιαστικής αρχής, συμβάλλεται έξ όνόματος του Ίδρύματος και διά λογαριασμόν αυτού, ύπογράφει μετά του Γραμματέως τήν άλληλογραφίαν του Ίδρύματος και επικυρώνει τὰ αντίγραφα και άποσπάσματα των πρακτικών συνεδριών του Δ. Σ. αυτού. Προκειμένου περι όρκου, τò Δ. Σ. δύναται νά έξουσιοδοτη έγγράφως έν των μελών αυτού.

β. Τον Πρόεδρον, άπόντα ή κωλυόμενον, άναπληροί εις των Ίερέων του Ι. Ναού Έδαγγελιστού Λουκά - Πατησίων, όριζόμενος ύπ' αυτού έγγράφως, ή ό Άντιπρόεδρος του Δ. Σ. του Ίδρύματος.

γ. Ο Γραμματέυς του Δ. Σ. τηρεί τò Αρχείο του Ίδρύματος, τò Μητρώον των Μελών, έγγλίκων και νέων, τò βιβλίον Πρακτικών, τò Πρωτόκολλον άλληλογραφίας, συνυπογράφει μετά του Προέδρου του Ίδρύματος τήν άλληλογραφίαν και τὰ έντάλματα πληρωμών και φυλλάσει τήν σφραγίδα.

δ. Τὰ πρακτικά συνεδριάσεων του Δ. Σ. ύπογράφονται παρά πάντων των παρόντων μελών αυτού.

ε. Ο Ταμίας έχει τήν ευθύνην τής ταμειακής κινήσεως, τηρεί τò Βιβλίον Ταμείου, τò Μητρώον συνδρομών των έγγλίκων μελών, τον φάκελλον ένταλμάτων και άποδείξεων πληρωμών, ύποχρεούμενος πάντοτε νά λογοδοτη εις τò Δ. Σ. ή τον Πρόεδρον αυτού, όταν τούτο ζητηθή ύπ' αυτών.

Ο Ταμίας δύναται νά κρατηί εις χείρας αυτού ποσόν μέχρις 20.000 δραχ. Τò πλέον τούτων καταθέτει επ' όνόματι του Ίδρύματος εις τινα Τράπεζαν ή τò Ταχ. Ταμειυτήριο, τής άναλήψεως αυτών γινομένης, όσάκις άν δεήση, διά πράξεως του Δ. Σ.

στ. Ο Κοσμήτωρ επιμελείται όλων των εκδηλώσεων του Ίδρύματος, τας όποίας άποφασίζει τò Δ. Σ., προγραμματίζει και οργανώνει αυτάς και έν γένει φροντίζει διά τας δημόσιες εμφάνισεις και σχέσεις του Ίδρύματος, συνεργαζόμενος με όλα τὰ μέλη του Δ. Σ. Δι' έκάστην εκδήλωσιν δύναται νά όρίζεται και ειδικός βοηθός του Κοσμήτορος.

Άρθρον 8

Άρμοδιότητες Δ. Σ.

Τò Διοικητικόν Συμβούλιον:

α) επιλαμβάνεται πάσης ύποθέσεως, άφορώσης εις τήν όργάνωσιν και λειτουργίαν του Ίδρύματος, τήν

σύστασιν και εποπτείαν τών, περί ών ο λόγος έν τή παραγρ. β' του άρθρου 3 του παρόντος Όργανισμού, Τμημάτων, ώς και εις τήν πρόσκτησιν και διαχείρισιν τής περιουσίας αυτού (του Ίδρύματος).

β) καταρτίζει τούς Κανονισμούς δραστηριοτήτων του Ίδρύματος.

γ) συντάσσει τόν ετήσιον Προϋπολογισμόν και Άπολογισμόν.

δ) διορίζει και παύει τó αναγκαίου ένμισθον Προσωπικόν.

και ε) όρίζει τά ποσά τής άντιμισθίας του Προσωπικού έν τή πλαισίω πάντοτε τής κειμένης Νομοθεσίας.

Αί άποφάσεις του Δ. Σ. λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν. Έν περιπτώσει δέ ίσοψηφίας νικά ή ψήφος του Προέδρου.

Άρθρον 9

Διαγραφή μέλους του Ίδρύματος

Δι' άποφάσεως του Δ. Σ. διαγράφεται πών, τυχών, παρεκτρεπόμενον μέλος του Ίδρύματος, ώς παραβάλλον τούς σκοπούς αυτού.

Άρθρον 10

Συνεδρία: Δ. Σ. — Άπαρτία

Τό Δ. Σ. συνεδριάζει, τακτικώς μέν, άπαξ του μηνός, καθ' ήμέραν και ώραν, όριζομένην κατά τήν πρώτην συνεδρίασιν του Δ. Σ., έκτός άν αυτη συμπίπτη μέ μεγάλην Έορτήν, όποτε ή ήμέρα και ώρα τής συνεδριάσεως αυτής θα όρίζεται, κατά τήν προηγούμενην συνεδρίασιν, έκτάκτως δέ, κατόπιν προσκλήσεως του Προέδρου ή άν ζητήσωσι τούτο 4 μέλη του Δ. Σ. Τά θέματα συζητούνται, κατά σειράν, ώς ταυτα αναγράφονται εις τήν πρόσκλησιν. Δύνανται όμως πρό τής ήμερησίας διατάξεως νά συζητηθώσι και άλλα θέματα έπείγοντα.

Τό Δ. Σ. εύρίσκειται έν άπαρτία, έφόσον παρίσταται τρία (3) μέλη και ο Πρόεδρος αυτού ή εις τών Έφημερίων του Ί. Ναού Αγίου Λουκά - Πατησίων ή ο Άντιπρόεδρος του Δ. Σ., υπό τήν Προϋπόθεσιν, ότι εκάτερος τούτων έχει έξουσιοδοτηθή προς τούτο έγγραφως παρά του Προέδρου.

Άρθρον 11

Γενική Συνέλευσις

Έντός του τρίτου 10ημέρου του μηνός Όκτωβρίου εκάστου έτους καλείται ή τακτική Γενική Συνέλευσις τών ένγλίκων και εκ τών νέων τών τακτικών μελών του Ίδρύματος (κεχωρισμένως ή όμοι μετά τών ένγλίκων).

Η Γενική Συνέλευσις συνέρχεται έκτάκτως υπό τήν αυτην ώς άνω σύνθεσιν αυτης, ότε παρίσταται άνάγκη προς τούτο ή ζητήση τούτο τó 1) 3 τών μελών του Ίδρύματος.

Η Γενική Συνέλευσις άσχολείται: 1) Με άνακοινώσεις του Προέδρου και λογαδοσίαν του Δ. Σ. επί τής λειτουργίας του Ίδρύματος. 2) Με τήν έγκρισιν του άπολογισμού του παρελθόντος έτους και του Προϋπολογισμού του επομένου. 3) Με συζήτησιν διαφόρων άλλων θεμάτων και λήψιν άποφάσεων δια τήν λειτουργίαν του Ίδρύματος. 4) Με τās αρχαιρεσίας δια τήν εκλογήν τών αίρετών μελών τής Διοικήσεως (άνά τριετίαν), ήτις γίνεται δια μυστικής ψηφοφορίας, ώς τó άρθρ. 6 — παράγρ. β' και δ' — όρίζει.

Η Γενική Συνέλευσις έχει τó δικαίωμα εκποιήσεως ή αντικαταστάσεως τής άκινήτου περιουσίας του Ίδρύματος, κατόπιν έγκρίσεως τής Ίεράς Αρχιεπισκοπής Άθηνών και, τέλος, έγκρίνει τούς υπό του Δ. Σ. καταρτισθέντας Κανονισμούς δραστηριότητος του Ίδρύματος.

Άρθρον 12

Σφραγίς του Ίδρύματος

Τό Ίδρυμα έχει κυκλικήν σφραγίδα, παρά τήν περιφέρειαν τής όποίας αναγράφεται: ΙΔΡΥΜΑ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ «Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΛΟΥΚΑΣ» Έτος 1979, εις δέ τó κέντρον αυτης εξεικονίζεται ή ι. εικών του Ευαγγελιστου Λουκά.

Άρθρον 13

Έορτή του Ίδρύματος

Ός επέτειος ήμέρα έορτής του Ίδρύματος όρίζεται ή 28η Όκτωβρίου, ήμέρα μνήμης του Άγ. Ευαγγελιστου Λουκά, ή όποία έορτάζεται δια τελέσεως Θ. Λειτουργίας μετ' Άρτοκλασίας, — καθ' ήν εκκλησιάζονται τά μέλη του Ίδρύματος—, ώς και δια όμιλιών και διαφόρων άλλων εκδηλώσεων.

Άρθρον 14

Δημοσιογραφικόν όργανον του Ίδρύματος

Τό Ίδρυμα έχει, ώς δημοσιογραφικόν όργανον, τó υπό του Νεανικου Κέντρου Άγ. Λουκά από τετραετίας, ήδη, εκδιδόμενον περιοδικόν «Μεταξύ μας», δυναμένης τής εκδόσεως αυτού νά γίνη και μηνιαίας.

Άρθρον 15

Πόροι του Ίδρύματος

Πόροι του Ίδρύματος είναι:

α. Αί μηνιαία συνδρομαί τών ένγλίκων μελών αυτού.

β. 'Επιχορηγήσεις τῆς 'Ι. 'Αρχιεπισκοπῆς 'Αθηνῶν, τοῦ 'Ι. Ναοῦ 'Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ - Πατησίων καὶ αἱ, τυχόν, τοιαῦται τῶν 'Ιερῶν Ναῶν τῆς περιοχῆς Πατησίων.

γ. Χρηματικά ποσά, προσερχόμενα ἐκ περιφορᾶς δι-σκων εἰς τὸν 'Ιερὸν Ναὸν 'Αγ. Λουκᾶ ἢ καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς 'Ι. Ναοὺς τῶν Πατησίων, κατόπιν εἰδικῆς ἀδείας τῆς 'Ι. 'Αρχιεπισκοπῆς 'Αθηνῶν.

δ. Δωρεαί, κληρονομίαι καὶ κληροδοσίαι ὑπὲρ τοῦ 'Ιδρύματος.

ε. Εἰσφοραὶ τοῦ Δήμου ἢ τοῦ Δημοσίου ἢ παντὸς ἐτέρου 'Οργανισμοῦ ἢ Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου ἢ 'Ιδιωτικοῦ Δικαίου.

στ. 'Εσοδα ἐκ Λαχειοφόρων ἀγορῶν καὶ ἐτέρων προσφόρων ἐν προκειμένῳ ἐκδηλώσεων.

ζ. Τὰ ἔσοδα τοῦ Νεανικοῦ Κέντρου 'Αγ. Λουκᾶ, τὸ ὁποῖον διὰ τοῦ παρόντος 'Οργανισμοῦ ἐντάσσεται εἰς τὸ 'Ιδρυμα, ὡς ἔχει.

η. Τὸ ὑπὲρ τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων καὶ Νεότητος Κονδύλιον τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ 'Ιεροῦ Ναοῦ 'Αγίου Λουκᾶ, καθόσον τὸ 'Ιδρυμα ἀναλαμβάνει ὅλα τὰ ἔξοδα τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων. Τὸ Κονδύλιον τοῦτο δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερον τοῦ τοιοῦτου τοῦ ἔτους 1979, ἀξανάμενον κατὰ τὴν οἰκονομικὴν δυνατότητα τοῦ 'Ιεροῦ Ναοῦ.

θ. Τὸ ὑπόλοιπον τῶν εἰς τὴν 'Εθνικὴν Τράπεζαν καὶ εἰς τὸν Λογαριασμὸν τοῦ 'Ιεροῦ Ναοῦ 'Αγ. Λουκᾶ κατατεθέντων τὸ 1974, —κατόπιν Διαταγῆς τῆς 'Ιερᾶς 'Αρχιεπισκοπῆς, — χρημάτων τῆς διαλυθείσης τότε Εἰδικῆς 'Επιτροπῆς Νεότητος, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος περιέρχεται εἰς τὸν Λογαριασμὸν τοῦ 'Ιδρύματος.

"Α ρ θ ρ ο ν 16

Δ ι ἄ θ ε σ ι ς π ὅ ρ ω ν

Οἱ πόροι τοῦ 'Ιδρύματος διατίθενται:

α. Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐξόδων λειτουργίας τοῦ 'Ιδρύματος ἡτοί: Ν. Κέντρου, Κ. Σχολείων, ἐνοικίων (ἐὰν παραστῇ ἀνάγκη), φωτισμοῦ, ὑδρεύσεως κ.λπ.

β. Διὰ τὴν ἐπίπλωσιν καὶ τὸν ἐν γένει ἀνάλογον ἐξοπλισμὸν τοῦ 'Ιδρύματος.

γ. Διὰ τὴν ἀμοιβὴν τοῦ προσληφθησομένου Προσωπικοῦ, ὡς καὶ τὴν ἀμοιβὴν καθηγητῶν διὰ φροντιστηριακὰ μαθήματα εἰς ἀδυνάτους μαθητὰς ἢ διὰ τὴν εἰς μαθητὰς - μέλη τοῦ 'Ιδρύματος ἐκμάθησιν ξένων γλωσσῶν, μουσικῆς κ.λπ.

δ. Διὰ τὴν προμήθειαν βιβλίων πρὸς ἐμπλουτισμὸν τῆς βιβλιοθήκης τοῦ 'Ιδρύματος.

ε. Διὰ τὴν ἀγορὰν ὀργάνων μουσικῆς κ.λπ.

στ. Διὰ τὴν ἐπιδότησιν μαθητῶν, χρηζόντων οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως καὶ διὰ τὴν θράβεισιν τῶν ἐν γένει ἀριστούχων μαθητῶν.

"Α ρ θ ρ ο ν 17

Τὸ 'Ιδρυμα τηρεῖ βιβλίον Κτηματολογίου, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναγράφεται ὁλόκληρος ἡ κινήτῃ καὶ ἀκίνητος αὐτοῦ περιουσία.

"Α ρ θ ρ ο ν 18

Τὸ 'Ιδρυμα δὲν δύναται νὰ διαλυθῇ ἄλλως, εἰ μὴ δι' ὁμοφώνου καὶ ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ. αὐτοῦ καὶ τῆς Γ. Σ. αὐτοῦ, ἐν ὁλομελείᾳ εὐρισκομένης. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτῇ, ἡ ἀπόφασις δεόν νὰ ληφθῇ ὁμοφώνως, ὅποτε ἢ, τυχόν, κινήτῃ καὶ ἀκίνητος περιουσία τοῦ 'Ιδρύματος περιέρχεται εἰς τὸ Ν. Κέντρον 'Αγ. Λουκᾶ ἢ, τοῦτου μὴ ὑπάρχοντος, εἰς τὴν 'Ενορίαν 'Αγ. Λουκᾶ - Πατησίων διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν Κ. Σχολείων καὶ τῆς Νεότητος αὐτῆς.

"Α ρ θ ρ ο ν 19

'Επὶ παντὸς θέματος μὴ διαλαμβανομένου εἰς τὸν παρόντα 'Οργανισμὸν ἀποφασίζει ἡ Διοίκησις τοῦ 'Ιδρύματος.

"Α ρ θ ρ ο ν 20

'Ο παρὼν 'Οργανισμὸς τροποποιεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ. τοῦ 'Ιδρύματος, ἐγκρινομένης ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως αὐτοῦ. Ἡ τοιαύτη ἀπόφασις λαμβάνεται ὑπὸ τοῦ Δ. Σ. καὶ τῆς ὁλομελείας τῆς Γ. Σ. διὰ πλειοψηφίας τῶν 2)3 τῶν τακτικῶν μελῶν τῶν νέων καὶ τῶν ταμειακῶς ἐν τάξει ὄντων ἐνηλίκων τοιοῦτων.

"Α ρ θ ρ ο ν 21

Μέχρι τῆς πρώτης Γ. Σ. τῶν μελῶν τοῦ 'Ιδρύματος ἡ Διοίκησις αὐτοῦ ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου 'Αρχιεπισκόπου 'Αθηνῶν, τῇ προτάσει τοῦ 'Εκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν 'Εφημερίων τοῦ 'Ι. Ναοῦ 'Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ - Πατησίων ἐν κοινή αὐτῶν συνεδριάσει.

"Α ρ θ ρ ο ν 22

'Ο παρὼν 'Οργανισμὸς ἰσχύει ἀπὸ τῆς νομίμου δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν 'Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

'Εν 'Αθήναις τῇ 4ῃ Μαΐου 1979.

† 'Ο 'Αθηνῶν ΣΕΡΑΦΕΙΜ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ἐπί τῇ ἐντάξει εἰς τὴν Ε.Ο.Κ.

Ἡ ἐν Ἀθήναις ὑπογραφή τῆς συνθήκης τῆς ἐντάξεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Ἑυρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα εἶναι πλέον πραγματικότης, περὶ τῆς ὁποίας ὁμιλεῖ ὀλόκληρος ὁ κόσμος.

Ὅθεν πάντες οἱ Ἕλληνες ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ συντονίσουν τὰς προσπάθειάς των, ἵνα ἡ περὶ τῆς ὀλόγου ἐντάξεως ἀπ' ἐνὸς φέρῃ τοὺς προσδοκωμένους καρπούς ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ, διπλωματικοῦ καὶ οικονομικοῦ τομέως πρὸς ὄφελος τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν λοιπῶν λαῶν τῆς Κοινότητος καὶ ἀπ' ἑτέρου δώσῃ ὄθησιν πρὸς ταχύτεραν πραγματοποίησιν τοῦ ὁράματος τῆς Ἡνωμένης Ἑυρώπης διὰ τῆς ἀξιοποίησεως τοῦ ὕγιους εὐρωπαϊκοῦ πνεύματος. Τὸ πνεῦμα τοῦτο, ὡς ὁρθῶς ἐτόνισεν ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Κ. Καραμανλῆς, συννεοῖ τὸ ἀρχαῖον ἑλληνικὸν καὶ ρωμαϊκὸν ἰδεώδες μετὰ τῶν χριστιανικῶν ἰδανικῶν τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης.

Ἡ συμβολὴ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ἐνοποίησην τῆς Ἑυρώπης δύναται νὰ εἶναι πρωτοποριακὴ καὶ οὐσιωδιστάτη, δοθέντος ὅτι οἱ Ἕλληνες, περισσότερον πάντως ἄλλου εὐρωπαϊκοῦ λαοῦ, δύναται νὰ εἶναι σημασιφόροι ἴσως τοῦ πνεύματος τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς σοφίας, ὅσον καὶ τῆς πλέον ὑψηλῆς καὶ ἀνοθεύτου ἐκπροσωπήσεως τοῦ χριστιανικοῦ πνεύματος ὑπὸ τὴν μορφὴν τῆς Ὁρθοδοξίας. Ταύτην πρὸ πάντων πρέπει νὰ διαφυλάξωμεν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ καὶ νὰ προσβάλωμεν «ἐνδοξον, μὴ ἔχουσαν σπῆλον ἢ ρυτίδα ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα ἡ ἀγία καὶ ἄμωμος» (Ἐφεσ. ε', 27).

Μικροταινίαι Σιναϊτικῶν Κωδίκων.

Μεθ' ἱκανοποίησεως ὁ πνευματικὸς κόσμος τῆς χώρας μας ὑπεδέχθη τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς Σιναϊτικῶν Μελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ὁμοτίμου καθηγητοῦ κ. Α. Φιτρούκη, διὰ τῆς ὁποίας κατέστη γνωστὸν, ὅτι ἀπὸ τῆς 25ης Ἀπριλίου καὶ ἐν τῷ Κέντρῳ Σιναϊτικῶν Μελετῶν (Πανεπιστημιούπολις, κτήριο Θεολογικῆς Σχολῆς) ἐτέθησαν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπιστημόνων αἱ συλλογαὶ μικροταινιῶν τοῦ συνόλου σχεδὸν τῶν κωδικῶν, οἵτινες ἐσώθησαν ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ χειρογράφων τῆς Ἱ. Μονῆς τοῦ Σινᾶ, ὡς καὶ τῶν 1.742 ἐπισημῶν ἀραβικῶν καὶ τουρκικῶν ἐγγραφαίων (φιρμανίων, ὁρισμῶν κ.λπ.), ἕναι φυλάσσονται ἐν τῇ αὐτῇ μονῇ. Ἐν τῷ Κέντρῳ τοῦτοῦ ὑπάρχουν καὶ τὰ κατάλληλα μηχανήματα ἀναγνώσεως μικροταινιῶν, ὡς καὶ εἰδικὸν μηχανήμα ἐκτυπώσεως φωτογραφικῶν ἐκ τῶν θετικῶν καὶ ἀρνητικῶν μικροφίλμς. Συνεπῶς οἱ μελετηταὶ θὰ δύναται νὰ λαμβάνουν καὶ φωτογραφίας τοῦ κειμένου, περὶ τοῦ ὁποίου

ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν ἀνεπιτέραν μελέτην αὐτοῦ καὶ ἐκτὸς τοῦ Κέντρου.

Γενικὴ εἶναι ἡ ἐσχή, ὅπως τὸ Κέντρον τοῦτο καταστῆ θαλαρὸν φητώριον μελέτης καὶ ἐρεῦνης πρὸς ἀξιοποίησιν τῶν πνευματικῶν θησαυρῶν τῆς Ἱ. Μονῆς Σινᾶ, διὰ τῶν ὁποίων καθίσταται γνωστὰ πολλὰ πτυχὰ τῆς πνευματικῆς ἱστορίας τῶν χωρῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς καὶ τῆς ἐν αὐταῖς παρουσίας τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος.

Ρηξικέλευθοι σκαπανεῖς.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Σλαβολογικοῦ Συμποσίου Θεσσαλονίκης, ὅπερ ὁργανώθη ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐταιρείας Σλαβικῶν Μελετῶν, εἰδικὸι σλαβολόγοι τῶν βαλκανικῶν ἰδίως χωρῶν ἐτόνισαν τὴν τεραστίαν συμβολὴν ἑλληνικῶν βυζαντινῶν προτύπων πρὸς ἀνάπτυξιν πασῶν τῶν μορφῶν τῆς καθ' ὅλου σλαβικῆς φιλολογίας. Αὕτη ἔχει τὰς ρίζας τῆς κυρίως εἰς τὸ ἔργον τῶν Θεσσαλονικέων ἀγίων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου, οἵτινες ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐπῆρξαν ρηξικέλευθοι σκαπανεῖς. Οἷτοι ἀπ' ἐνὸς διέδωκαν εἰς τὸν σλαβικὸν κόσμον τὰ ἰδεώδη, τὰς μορφὰς καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς ὁρθοδόξου λατρείας καὶ ἀπ' ἑτέρου ἔδωκαν ὄθησιν πρὸς δημιουργίαν νέων σλαβικῶν λατρευτικῶν ἐκδηλώσεων καὶ φιλολογικῶν μορφῶν, προστεθεισῶν εἰς τὰ ἐν τῷ ἑλληνικῷ χώρῳ διαμορφωθέντα λειτουργικὰ καὶ φιλολογικὰ πρότυπα.

Τοῦτο ἐξηγεῖ διατὶ ὁ ἐπιφανὴς σλαβολόγος Dostal τονίζει, ὅτι ἡ βυζαντινοσλαβικὴ λατρεῖα «εἶναι σημαντικὴ συμβολὴ εἰς τὸν σλαβικὸν πολιτισμὸν» καὶ ἰδίως «εἰς τὴν σλαβικὴν ποίησιν καὶ λογοτεχνίαν». Δι' αὐτό, ὡς γράφει ὁ Dutheil, πάντες οἱ ὁρθόδοξοι σλάβοι «αἰνοῦντες τὸν Θεὸν εἰς τὴν γλώσσῃ των ὀφείλουσαν νὰ δοξάζουν καὶ τοὺς ἀγίους Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου, τοὺς δημιουργοὺς τοῦ πολιτισμοῦ των».

Διακηρύξεις Ἰουδαίου Καθηγητοῦ

Περὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου.

Καθ' ἃ πληροφοροεῖ ἡμᾶς τὸ περιοδικὸν «Time» (εὐρωπαϊκὴ ἐκδοσις τῆς 7ης Μαΐου 1979), ὁ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Γουίγγης ἐπισκέπτης καθηγητῆς Ἰουδαῖος Pinchas Lapide ἐν τῷ βιβλίῳ αὐτοῦ «Ἀνάστασις — Ἐν Ἰουδαϊκῶν βίωμα πίστεως» (Aufs'tehung - Ein Jüdisches Glaubenserlebnis) (1978) τονίζει —κατὰ τρόπον προκαλέσαντα ἀναταραχὴν εἰς τοὺς Ἰουδαϊκοὺς κύκλους—, ὅτι ἡ ἐκ τοῦ τάφου σωματικὴ ἀνάστασις τοῦ Ἰησοῦ «δὲν ἐξέροχεται τῶν ὁρίων τοῦ δυνατοῦ» καὶ ὅτι «Ὁ Χριστιανισμὸς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχη ὡς θεμέλιόν του ἐν ψεύδος».

'Εφ' ὅσον «ὁ Χριστιανισμὸς ἴσταιται ἢ πίπτει» διὰ τῆς παραδοχῆς ἢ μὴ παραδοχῆς τοῦ γεγονότος τῆς 'Αναστάσεως, ἐφ' ὅσον, ὡς θὰ ἔλεγεν ὁ 'Απ. Παῦλος, «εἰ Χριστὸς οὐκ ἐγγήγεσται, ματαία ἢ πίστις ἡμῶν» (Α' Κορ. ιε', 17), ὁ Lapide συμπεραίνει, ὅτι ἡ 'Εκκλησία «ἐγεννήθη διὰ μιᾶς πράξεως θείας βουλήσεως», ἥτοι διὰ τῆς ὑπὸ πάντων τῶν συγγραφέων τῆς Κ.Δ. μνημονευομένης ἀναστάσεως τοῦ 'Ιησοῦ ἐκ τῶν νεκρῶν.

Χαρακτηριστικὴ εἶναι καὶ ἡ ψυχολογικὴ μεταβολὴ τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, ἥτις, κατὰ τὸν 'Ιουδαῖον Καθηγητὴν, ἐξηγεῖται μόνον δι' ἀντικειμενικοῦ γεγονότος. «Ἐὰν —λέγει ὁ Lapide— οἱ μαθηταὶ τοῦ 'Ιησοῦ ἦσαν πλήρεις ἀπογοητεύσεως καὶ εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀπέλπιδος φυγῆς ἐξ αἰτίας τῆς πραγματικότητος τῆς Στανρώσεως, ἀπητήθη ἐτέρα σαφὴς αἰτία, ἵνα μεταμορφώσῃ τοὺτους ἐκ μιᾶς ὁμάδος ἀποθηρακμένων καὶ ἀηλιτισμένων 'Ιουδαίων εἰς μίαν ἰεραποστολικὴν κοινότητα, διαδέχουσαν τὴν μεγαλῆσαν αὐτοπεποιθήσιν ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἰστορίᾳ».

'Ὅσον καὶ ἂν διαφωνῇ τις πρὸς ἐτέρας ἀπόψεις τοῦ 'Ιουδαίου Καθηγητοῦ, αἱ περὶ τῆς 'Αναστάσεως τοῦ Κυρίου διακηρύξεις του ἀποκαλύπτουν διάθεσιν ἀπροκαταλήπτου προσελάσεως καὶ μελέτης τοῦ ἐν Χριστῷ μωστηρίου. Χαρακτηριστικῶς, ἐπίσης ὁ Lapide κατακρίνει ὡς ὀλιγοπίστους τοὺς φιλελευθέρους Χριστιανούς θεολόγους καὶ τοὺς ἐπιζητοῦντας τὴν «ἀπομύθειαν» τοῦ Πάσχα. Οὗτοι, ὡς λέγει, «κρινίζον τὸν κλάδον τῆς πίστεως, ἐπὶ τοῦ ὁποίου κἀθηγια».

'Επὶ τῇ δεκαετηρίδι.

'Οφείλονται τῷ ὄντι χάριτες καὶ συγχαρητήρια πρὸς τὸν πανοσ. ἀρχιμ. κ. Τιμόθεον Μοσχόπουλον, Διευθυντὴν τοῦ ἐν Μιλάνῳ 'Ινστιτούτου 'Ορθοδόξων Θεολογικῶν Σπουδῶν «Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς» καὶ πρὸς τοὺς συνεργάτας αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ πανηγυρικοῦ τόμου «Simposio Cristiano», ἐκδοθέντος ἐξ ἀφορμῆς συμπληρώσεως δεκαετιοῦς ἐπισημονικῆς, πνευματικῆς καὶ ἐκδοτικῆς δραστηριότητος τοῦ 'Ινστιτούτου τούτου.

'Ο περὶ οὗ ὁ λόγος τόμος, διὰ πρωτιτύπων κειμένων ἢ καὶ μεταφράσεων διακεκριμένων 'Ελλήνων ἢ ξένων συγγραφέων, προβάλλει τὴν ὀρθόδοξον σκέψιν καὶ τὰ ὀρθόδοξα θεολογικὰ γράμματα εἰς τὴν Δύσιν καὶ συμβάλλεται εἰς τὴν προώθησιν τοῦ γνησίου οἰκουμενικοῦ πνεύματος. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς προηγηθέντας τόμους τοῦ «Simposio Cristiano»,

ὡς καὶ διὰ τὰ λοιπὰ θεολογικὰ δημοσιεύματα τοῦ 'Ινστιτούτου.

Γενικὴ εἶναι ἡ εὐχὴ, ὅπως ὁ Θεὸς εὐλογήσῃ τοὺς κόπους καὶ τὰς θυσίας τῶν ὑπευθύνων τοῦ 'Ινστιτούτου, ἵνα τοῦτο, ἐμισχόμενον ποικιλοτρόπως καὶ ἐξ 'Ελλάδος, συνεχίσῃ τὴν φωτεινὴν δροσὴν καὶ ἀκτινοβόλον προσπάθειάν του ἐπ' ἀγαθῷ τῆς καθ' ὅλον 'Ορθοδοξίας.

Διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἀνηλίκων.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν τοῦ προσφάτως συνεληθέντος Πανελληνίου Συνεδρίου 'Εταιρειῶν Προστασίας 'Ανηλίκων ἀνεφέρθη, ὅτι (αὐτὰ 600) οἱ τῶν ἐν 'Ελλάδι τοξικομανῶν εἶναι νέοι κάτω τῶν 21 ἐτῶν καὶ ὅτι καθημερινῶς αὐξάνεται ἀνησοχητικῶς ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν.

Διὰ τὰ ὀλισθήματα τῶν ἀνηλίκων εὐθύνονται κατὰ τὸ πλεῖστον, ὡς ἐτιοίσθη ὑπὸ διαφόρων εἰσαγγελέων, οἱ ἐνήλικες φορεῖς τοῦ ἔργου τῆς μορφώσεως. Χαρακτηριστικῶς ὁ εἰσαγγελεὺς πρωτοδικῶν Τρικάλων κ. Πασχαλίδης εἶπεν: «'Ας σκεφτοῦμε ἕνα δικαστήριο: Στὴν ἔδρα νὰ κἀθωνται τὰ παιδιὰ καὶ κάτω, κατηγορούμενοι, ἐμεῖς. Τί κατηγορίες θὰ μπορούσαν νὰ μᾶς ἀπευθύνουν; Τὴν ὑποκρισία, πὺν ὀρισμένοι μᾶς ἔχουμε καὶ δεῖχνουμε, τὴν ἔλλειψη ἐνδιαφέροντος γιὰ τὰ προβλήματά τους, τὶς διαρκεῖς συμβουλὲς καὶ ἀπαγορεύσεις, τὸ εἶδος τῆς ἐκπαίδευσης καὶ τὴν ποιότητα τῆς ζωῆς, πὺν τοὺς δίνουμε, τὴν ψυχαγωγία πὺν δημιουργήσαμε, τὰ ναρκωτικὰ πὺν διακινούμε...».

'Εκ τούτων γίνεταί φανερόν, ὅτι ἐπιβάλλεται γενικὴ κινητοποίησις πάντων τῶν φορέων ἀγωγῆς καὶ συνεργασίας αὐτῶν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς 'Εκκλησίας, ἵνα εὐρεθοῦν τρόποι περιστολῆς τοῦ κακοῦ καὶ βελτιώσεως τοῦ προσφερομένου εἰς τοὺς ἀνηλίκους μορφωτικοῦ ἰδεώδους καὶ πρακτικοῦ παραδείγματος.

Ε Κ Κ Λ Η Σ Ι Σ

'Η Διεύθυνσις τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος ἀπευθύνει θερμὴν ἐκκλησίαν εἰς τὸν πνευματικὸν κόσμον, ὅπως ἔλθῃ ἀρωγὸς εἰς τὸν ἐξοπλισμὸν τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Κέντρου διὰ τῆς ἀποστολῆς παντὸς εἶδους συγγράμματος ἀναφερομένου εἰς τὴν Θεολογίαν καὶ γενικώτερον εἰς τὸ ἀντικείμενον μελέτης πασῶν τῶν θεωρητικῶν ἐπιστημῶν.

Διεύθυνσις: Διορθόδοξον Κέντρον 'Εκκλησίας 'Ελλάδος

'Ιασιῦ 1 'Αθῆναι (τ. τ. 140).

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ μελέτη τῆς Ἀγίας Γραφῆς στὴν Ἱερὰ Μητρόπολι Πειραιῶς

Με προσκυνηματικὴ ἐκδρομὴ στὴν Ἱ. Μονὴ τοῦ Ὁσίου Μελετίου Κιθαιρώνας ἐλήξαν τὸ ἀπόγευμα τῆς 24ης Μαΐου οἱ φετινὲς συγκεντρώσεις συμμετέτης Ἀγίας Γραφῆς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Πειραιῶς.

Περισσότερα ἀπὸ 1.000 μέλη τῶν «φιλικῶν κύκλων», ἄνδρες καὶ γυναῖκες, πῆραν μέρος στὴν ἐκδρομὴ, μαζὶ μὲ τοὺς ἱερεῖς - κυκλάρχους τους καὶ μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Σεβ. Πειραιῶς κ. Καλλίνικο.

Στὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ ποὺ τελέσθηκε στὴν Ἱ. Μονή, μίλησε κατάλληλα ὁ Σεβ. κ. Καλλίνικος, ὁ ὁποῖος πρόσφερε σὲ ὅλους, ὡς ἐλόγια, ἕνα ἀντίτιπο τοῦ βιβλίου τοῦ «Παρχαλινὰ Μηνύματα» καὶ μικρὴ εἰκόνα τῆς Θεοτόκου.

Ἐπίσκεψι τοῦ Σεβ. Ν. Σμύρνης στοὺς Ἀγίους Τόπους

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Νέας Σμύρνης κ. Χρυσόστομος πραγματοποιοῦσε μὲ ὁμάδα συνεργατῶν του, κατὰ τὴ Διακαινήσιμον ἑβδομάδα ἐκδρομὴ - προσκύνημα στοὺς Ἀγίους Τόπους καὶ τὸ Ἑλληνορθόδοξο Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων. Ὁ Σεβ. ἐπισκέφθηκε ἐπίσης τὴν Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Σινᾶ.

Ὁ Σεβ. Ζιχνῶν στοὺς Ἀκρίτες

Με τὴν εὐκαιρία τοῦ Πάσχα, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ζιχνῶν κ. Σπυρίδων ἐπισκέφθηκε παραμεθόριες μονάδες στρατοῦ, καθὼς καὶ ὄχυρά πρὸς ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ ἐνίσχυσι τῶν στρατιωτῶν καὶ ἀξιωματικῶν ποὺ ὑπηρετοῦν ἐκεῖ.

Ἰδιαίτερα, ἐκτὸς ἀπὸ τέλεσι τῶν διαφόρων Ἀκολουθιῶν, προσέφερε πρὸς τοὺς ἀκρίτες κόκκινα ἀγά, γεμμάτισε μαζὶ τους καὶ ἐδῆθησε πρὸς ὅλους προστασία καὶ ἐνίσχυσι στὸ ὑψηλὸ ἔργο τους.

Ἐκδηλώσεις στὴν Ἱ. Μητρόπολι Θεσσαλιώτιδος

Τὴν Κυριακὴ τῶν Μυροφόρων γιορτάστηκε στὴν Ἱ. Μητρόπολι Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Σεραφεῖμ, ἐπισκόπου Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου. Ἡ τιμὴ κάρα του φυλάσσεται στὴν Ἱ. Μονὴ Θεοτόκου Κορώνης.

Στὴν ἀρχιερατικὴ Λειτουργία πῆραν μέρος οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Κορίνθου κ. Παντελεήμων, Διδυμοτείχου καὶ Ὁρεσιτιάδος κ. Ἀγαθάγγελος, Ἀκρίσης καὶ Τυρνάβου κ. Σεραφεῖμ, Περιστέρου κ. Χρυσόστομος καὶ Θεσσαλιώτιδος κ. Κλεόπας.

Με τὴν εὐκαιρία τοῦ ἑορτασμοῦ μίλησε ἐπίκαιρα ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κορίνθου κ. Παντελεήμων, τοῦ ὁποῖου ἡ ὁμιλία μετεδόθη καὶ ἀπὸ τὴν ΕΡΤ.

Ἡ Ριζάρειος Ἐκκλησιαστικὴ Σχολὴ τιμᾶ τὸν Μ. Βασίλειο

Ἑορταστικὴ ἐκδήλωσι ἐτέλεσε στὶς 10 Μαΐου ἡ Ριζάρειος Ἐκκλησιαστικὴ Σχολή, μὲ τὴν εὐκαιρία συμπληρώσεως 1.600 ἐτῶν ἀπὸ τῆς κοιμήσεως τοῦ Ἀγίου Βασιλείου, ποὺ τὸ ἔτος 1979 ἔχει ἀφιερωθῆ στὴ μνήμη του.

Στὴν ἀρχὴ ἐτελέσθη Ὁρθρος καὶ ἀρχιερατικὴ θεία Λειτουργία. Ἐν συνεχείᾳ καὶ μετὰ ἀπὸ σύντομη εἰσήγησι τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἀνδρέα Φυτράκη, ἐπηκολούθησε ὁμιλία τοῦ καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Στ. Παπαδόπουλου, στὰ διδασκῆρια τῆς Σχολῆς στὸ Χαλάνδρι.

Στὴν ὥρατα αὐτὴ ἐκδήλωσι παρευρέθησαν οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Ν. Ἰωνίας κ. Τιμόθεος, Λευκάδος κ. Νικηφόρος, Ν. Σμύρνης κ. Χρυσόστομος, Μεσογαίας κ. Ἀγαθόνικος, Πειραιῶς κ. Καλλίνικος, Καρπενησιῶν κ. Νικόλαος καὶ ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Δωδώνης κ. Χρυσόστομος.

Ἐπίσης παρευρέθησαν καθηγηταὶ Πανεπιστημίου καὶ πλῆθος κόσμου.

« ΕΚΚΛΗΣΙΑ »

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἐκδιδόμενον κατὰ δεκαπενθήμερον

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

+ Ὁ Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως

ΘΕΟΦΙΛΟΣ

+ Ὁ Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου

ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΚΩΝ. Γ. ΜΠΟΝΗΣ

Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου

Ἀκαδημαϊκός

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

A) Ἐσωτερικοῦ : Δραχμαὶ 300 ἑτησίως.

B) Ἐξωτερικοῦ : Δολλάρια 15 ἑτησίως.

Τιμὴ ἐκάστου τεύχους μετὰ τοῦ «ΕΦΗΜΕΡΙΟΥ»

δργ. 15

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κων. Γ. Μπόνης, Ὁμοτ. Καθηγητοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, Ἀκαδημαϊκοῦ, Ὁ Μέγας Βασίλειος καὶ ἡ Σπουδάζουσα Νεότης.

Μητροπολίτου Σισανίου καὶ Σιατιστῆς Ἀντωνίου, Θεολογικὰ Σταχυολογήματα τῶν Ἰωαννικῶν Κειμένων.

Μητροπολίτου πρ. Παραμυθίας Τίτου, Ἡ ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας ἀντιμετώπισις τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλικῶν.

Πράξις Συστάσεως Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος.

Παρατηρήσεων στήλη.

Ἐκκλησιαστικὰ Χρονικά.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ Ἀθῆναι, Ἰασιῶν 1 — Τηλ. 710.734

Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Ἰωάννης Μιχαήλ. Ἀναστασάκη 3, Ζωγράφου. Τηλ. 7787.978.